

BIBLIJA

DVADESET I ŠESTI TJEDAN ČITANJA

SVIBANJ - LIPANJ 2017.	STARI ZAVJET	NOVI ZAVJET
127. dan čitanja, ponedjeljak, 29. svibnja	1 Ljet 16,4-20,8	Iv 5,1-18
128. dan čitanja, utorak, 30. svibnja	1 Ljet 21-25	Iv 5,19-47
129. dan čitanja, srijeda, 31. svibnja	1 Ljet 26-29	Iv 6,1-21
130. dan čitanja, četvrtak, 1. lipnja	2 Ljet 1,1-6,20	Lk 23,13-23,38
131. dan čitanja, petak, 2. lipnja	2 Ljet 6,21-8,31	Iv 6,41-71

24. tjedan,
127. dan čitanja, ponedjeljak, 29. svibnja
2017.

1 Ljet 16,4-20,8
Iv 5,1-18

Druga knjiga o kraljevima

VIII. POSLJEDNJI DANI JUDEJSKOG KRALJEVSTVA

Levitska služba pred Kovčegom

⁴Onda je postavio pred Jahvinim Kovčegom službenike među levitima da uznose, slave i hvale Jahvu, Boga Izraelova, i to: ⁵poglavara Asafa, a drugoga za njim Zahariju, zatim Jeiela, Šemiramota, Jehiela, Matitju, Eliaba, Benaju, Obed Edoma i Jeiela s harfama i citrama; Asaf je udarao u cimbale. ⁶Svećenici Benaja i Jahaziel bili su bez prijekida s trubama pred Kovčegom saveza Jahvina. ⁷Toga dana povjeri David prvi put Asafu i njegovoj braći da slave Jahvu ovom pohvalnicom:

⁸"Hvalite Jahvu, prizivajte mu ime; navješćujte među narodima djela njegova!

⁹Pjevajte mu, svirajte mu, propovijedajte sva njegova čudesa!

¹⁰Dičite se svetim imenom njegovim, neka se raduje srce onih što traže Jahvu!

¹¹Tražite Jahvu i njegovu snagu, tražite svagda njegovo lice!

¹²Sjetite se čudesa koja učini, njegovih čuda i sudova usta njegovih.

¹³Izraelov rod njegov je sluga, sinovi Jakovljevi njegovi izabranici.

¹⁴On je Jahve, Bog naš; po svoj su zemlji njegovi sudovi!

¹⁵Sjećajte se uvijek njegova Saveza, Riječi koju objavi tisući naraštaja;

¹⁶Saveza koji sklopi s Abrahamom i njegove zakletve Izaku.

¹⁷Ustanovi je kao zakon Jakovu, Izraelu vječni Savez.

¹⁸Govoreći 'Tebi ću dati kanaansku zemlju kao dio u baštinu vašu,

¹⁹kad vas još bješe malo na broju, vrlo malo, i kad bjesto pridošlice u njoj.'

²⁰Išli su od naroda do naroda, iz jednoga kraljevstva k drugom narodu.

²¹Ne dopusti nikom da ih tlači, kažnjavaše zbog njih kraljeve:

²²Ne dirajte u moje pomazanike, ne činite zla mojim prorocima!

²³Pjevaj Jahvi, sva zemljo, Navješćujte iz dana u dan spasenje njegovo!

²⁴Kazujte poganima njegovu slavu, svim narodima čudesa njegova.

²⁵Velik je Jahve, hvale predostojan, strašniji od svih bogova.

²⁶Ništavni su svi bozi naroda. Jahve stvori nebesa.

²⁷Slava je i veličanstvo pred njim, sila i radost u Svetišću njegovu.

²⁸Dajte Jahvi, narodna plemena, dajte Jahvi slavu i silu!

²⁹Dajte Jahvi slavu imena njegova, nosite prinose i dolazite pred njegovo lice! Poklonite se Jahvi u sjaju svetosti njegove!

³⁰Strepi pred njim, zemljo sva! Učvrstio je svemir da se ne poljulja.

³¹Neka se vesele nebesa i neka klikće zemlja; neka se govori među poganima: 'Jahve kraljuje!'

³²Neka huči more i što je u njemu; nek' se raduje polje i što je na njemu!

³³Neka klikće šumsko drveće pred Jahvom, jer dolazi da sudi zemlji.

³⁴Slavite Jahvu jer je dobar, jer je vječna ljubav njegova.

³⁵I recite: 'Spasi nas, o Bože, Spasitelju naš, i saberi nas i izbavi nas od bezbožnih naroda,

da slavimo tvoje sveto ime, da se ponosimo tvojom slavom.

³⁶Blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, od vijeka do vijeka!'

Sav narod neka kaže: 'Amen! Aleluja!'"

³⁷I ondje pred Kovčegom saveza Jahvina ostaviše Asafa i njegovu braću da služe pred Kovčegom bez prestanka, koliko treba iz dana u dan; ³⁸i Obed-Edoma s njegovom braćom, njih šezdeset i osam, i Obed-Edoma, Jedutunova sina, i Hosu, da budu vratari; ³⁹a svećenika Sadoka s njegovom braćom svećenicima pred Jahvinim Prebivalištem na uzvišici u Gibeonu ⁴⁰da prinose paljenice Jahvi na žrtveniku za paljenice bez prestanka, jutrom i večerom, i da vrše sve što je napisano u Zakonu koji je Jahve odredio Izraelu; ⁴¹s njima Hemana i Jedutuna i ostale izabrane, koji su bili poimence

Druga knjiga o kraljevima

VIII. POSLJEDNJI DANI JUDEJSKOG KRALJEVSTVA

spomenuti, da slave Jahvu, "jer je vječna njegova ljubav"; ⁴²i to Hemana i Jedutuna da trube u trube i udaraju u cimbale i druga glazbala Bogu na čast; a Jedutunove sinove da budu vratari.

⁴³Tada se razišao sav narod, svatko svojoj kući; a David se vratio da blagoslovi svoj dvor.

Natanovo proročanstvo

17 Kad se David nastanio u dvoru, rekao je proroku Natanu: "Pogledaj! Ja, evo, stojim u dvoru od cedrovine, a Kovčeg saveza Jahvina pod zavjesama!" ²Natan odgovori Davidu: "Što ti je god na srcu, čini, jer je Bog s tobom."

³Ali još iste noći dođe Natanu ova Božja riječ:

⁴"Idi i reci mome sluzi Davidu: 'Ovako govori Jahve: Ti mi nećeš sagraditi kuće da prebivam u njoj. ⁵Nisam nikad prebivao u kući otkako sam izveo Izraela iz Egipta pa do današnjega dana, nego sam išao od šatora do šatora i od prebivališta do prebivališta. ⁶Dok sam hodio sa svim Izraelom, jesam li ijednu riječ rekao nekom od Izraelovih sudaca, kojima sam zapovjedio da budu pastiri mojem narodu, i kazao: Zašto mi ne sagradite kuću od cedrovine?' ⁷Zato sad ovo reci mome sluzi Davidu: 'Ovako govori Jahve nad vojskama: Ja sam te doveo s pašnjaka, od ovaca i koza, da budeš knez nad mojim izraelskim narodom. ⁸Bio sam s tobom kuda si god išao, iskorijenio sam sve tvoje neprijatelje pred tobom. Ja ću ti pribaviti veliko ime, kao što je velikaško ime na zemlji. ⁹Odredit ću prebivalište svome izraelskom narodu i posadit ću ga da živi na svojem mjestu i da ne luta više naokolo niti da ga zlikovci muče kao prije, ¹⁰onda kad sam odredio suce nad svojim izraelskim narodom. Pokorit ću sve tvoje neprijatelje i učinit ću te velikim. Jahve će ti podići dom. ¹¹Jer kad se ispune tvoji životni dani i dođe vrijeme da počineš kod otaca, podići ću tvoga potomka nakon tebe, koji će biti između tvojih sinova, i utvrdit ću njegovo kraljevstvo. ¹²On će mi sagraditi dom, a ja ću utvrditi njegovo prijestolje zauvijek. ¹³Ja ću njemu biti

otac, a on će meni biti sin: svoje naklonosti neću odvratiti od njega, kao što sam je odvratio od tvoga prethodnika. ¹⁴Utvrdit ću ga u svojem domu i u svom kraljevstvu zauvijek, i prijestolje će mu čvrsto stajati zasnagda."

¹⁵Natan prenese Davidu sve te riječi i cijelo viđenje.

Davidova molitva

¹⁶Tada kralj David dođe i stade pred Jahvu i reče:

"Tko sam ja, o Bože Jahve, i što je moj dom te si me doveo dovdje? ¹⁷Pa i to je bilo premalo u tvojim očima, o Bože, nego si dao obećanja domu svoga sluga i za daleku budućnost i pogledao si na me kako se gleda na ugledna čovjeka, o Bože Jahve! ¹⁸Pa što da ti još David govori o slavi tvoga sluga; tã ti poznaješ svoga slugu! ¹⁹Jahve, radi svoga sluga i po svome srcu učinio si sve ovo veliko djelo, obznanivši ove veličajnosti. ²⁰Jahve, nema takvoga kakav si ti, niti ima Boga osim tebe, po svemu što smo ušima svojim čuli. ²¹Postoji li ijedan narod na zemlji kao tvoj izraelski narod, radi kojega je Bog išao da ga izbavi sebi za narod, da tako stečeš sebi ime velikim i strašnim čudesima, izgoneći krivobožačka plemena pred svojim narodom koji si otkupio iz Egipta? ²²Tako si učinio svoj izraelski narod svojim narodom zauvijek, a ti si mu, Jahve, postao Bogom. ²³Zato sada, Jahve, neka bude čvrsta dovijeka riječ koju si dao svome sluzi i njegovu domu i učini kako si obrekao. ²⁴Neka bude čvrsta, da se veliča tvoje ime zauvijek i da se govori: Jahve nad vojskama, Izraelov Bog, jest Bog nad Izraelom, a dom tvoga sluga Davida neka stoji čvrsto pred tobom. ²⁵Jer si ti, moj Bože, javio uhu svoga sluga da ćeš mu podići dom, zato je tvoj sluga smogao hrabrosti da se pomoli pred tobom. ²⁶Uistinu, Jahve, ti si Bog i ti si ovo lijepo obećanje dao svome sluzi. ²⁷Zato se sada udostoj blagosloviti dom svoga sluga da ostane dovijeka pred tobom, jer kad ti, Jahve, blagosloviš, bit će blagoslovljen zasnagda."

Druga knjiga o kraljevima

VIII. POSLJEDNJI DANI JUDEJSKOG KRALJEVSTVA

Davidove pobjede

18 Poslije toga David porazi Filistejce i pokori ih te ote Gat s njegovim selima iz filistejskih ruku. ²Porazio je i Moapce i oni postadoše Davidovi podanici koji su mu donosili danak.

³David je porazio i Hadadezera, sopskoga kralja u Hamatu, kad je izišao da utvrdi svoju vlast do rijeke Efrata. ⁴David zarobi od njega tisuću bojnih kola, sedam tisuća konjanika i dvadeset tisuća pješaka; ispresijecao je petne žile svim konjima od bojnih kola, ostavio ih je samo stotinu. ⁵Damaščanski su Aramejci bili došli u pomoć Hadadezeru, sopskome kralju, ali je David pobio među Aramejcima dvadeset i dvije tisuće ljudi. ⁶Postavio je namjesnike u Damaščanskom Aramu. Tako Aramejci postadoše Davidovi podanici i moradoše mu plaćati danak. Jahve je davao pobjedu Davidu kuda je god išao. ⁷David zaplijeni zlatne štitove što ih imaju Hadadezerove sluge i donese ih u Jeruzalem. ⁸I iz Hadadezerovih gradova Tibhata i Kuna odnio je silni tuč od kojega je Salomon načinio mjedeno more, stupove i tučano posuđe.

⁹Kad je čuo hamatski kralj Tou da je David porazio svu vojsku Hadadezera, sopskoga kralja, ¹⁰posla svoga sina Hadorama kralju Davidu da ga pozdravi i da mu čestita što je vojevao protiv Hadadezera i porazio ga, jer je Tou bio u ratu s Hadadezerom; i da mu odnese svakojakih zlatnih, srebrnih i tučanih predmeta. ¹¹I njih je kralj David posvetio Jahvi sa srebrom i zlatom što ga bijaše uzeo od svih naroda, od Edomaca, Moabaca, Amonaca, Filistejaca i Amalečana. ¹²Sarvijin sin Abišaj pobio je osamnaest tisuća Edomaca u Slanoj dolini. ¹³David je postavio namjesnike po Edomu. Tako su svi Edomci postali Davidove sluge. I kuda je god David išao, Jahve mu davaše pobjedu.

Davidovi dvorani i časnici

¹⁴David kraljevaše nad svim Izraelom čineći pravo i pravicu svemu svome narodu. ¹⁵Sarvijin

je sin Joab bio zapovjednik vojske; Ahiludov sin Jošafat bijaše tajni savjetnik.

¹⁶Ahitubov sin Sadok i Ahimelekov sin Ebjatar bili su svećenici, Šavša pisar. ¹⁷Jojadin sin Benaja bio je nad Kerećanima i Pelećanima, a Davidovi su sinovi bili prvi do kralja.

19 Poslije toga umrije Nahaš, kralj Amonaca, i zakralji mu se sin na njegovo mjesto. ²David reče u sebi: "Iskazat ću ljubav Nahaševu sinu Hanunu jer je i njegov otac iskazao milost meni." David uputi poslanike da mu izraze sućut zbog smrti njegova oca. Kad su Davidove sluge došle u zemlju Amonaca k Hanunu da mu izraze sućut, ³rekoše knezovi Amonaca Hanunu: "Zar misliš da je David poslao ljude da ti izraze sućut zato što bi htio iskazati čast tvome ocu? Nisu li zato došle njegove sluge k tebi da razvide, istraže i uhode zemlju?" ⁴Tada Hanun pograbi Davidove sluge i obrija ih, podreza im haljine dopola, do zadnjice, i posla ih natrag! ⁵Kad su to javili Davidu, posla on čovjeka pred njih, jer su bili vrlo osramoćeni, i poruči im: "Ostanite u Jerihonu dok vam ne naraste brada pa se onda vratite."

⁶Kad su Amonovi sinovi vidjeli da su se omrazili s Davidom, poslao je Hanun s Amonovim sinovima tisuću srebrnih talenata da za plaću najme bojnih kola i konjanika iz Aram Naharajima, iz Aram Maake i iz Soba. ⁷Najmili su za plaću trideset i dvije tisuće bojnih kola, i kralja Maake s njegovim narodom te su oni došli i utaborili se pred Medebom. Amonovi su se sinovi skupili iz svojih gradova i došli u boj. ⁸Kad je to čuo David, poslao je Joaba sa svom svojom junačkom vojskom. ⁹Amonovi sinovi iziđoše i svrstaše se u bojni red pred gradskim vratima; a kraljevi koji su došli stajali su zasebno na polju. ¹⁰Vidjevši postavljene bojne redove prema sebi, sprijeda i straga, Joab probra najvrsnije među Izraelcima i svrsta ih prema Aramejcima. ¹¹Ostalu vojsku predade bratu Abišaju da je svrsta prema Amoncima. ¹²I reče mu: "Ako Aramejci budu jači od mene, onda ti meni priskoči u pomoć; ako li Amonci budu jači od tebe, ja ću tebi pohrliti u pomoć."

Prva knjiga Ljetopisa

I. DAVID I NJEGOVA RODOSLOVLJA

¹³Budi hrabar i junački se držimo radi naroda i radi gradova svoga Boga; a Jahve neka učini što je dobro u njegovim očima." ¹⁴Tada se Joab i vojska koja je bila s njim počеше primicati da udare na Aramejce, ali oni pobjegoše pred njima. ¹⁵Kad su Amonci vidjeli da su Aramejci pobjegli, umakoše i oni ispred njegova brata Abišaja i povukoše se u grad. Tada se Joab vrati u Jeruzalem.

¹⁶A Aramejci, vidjevši gdje su ih potukli Izraelci, uputili su poslanike i doveli Aramejce što su s onu stranu Rijeke, na čelu sa Šofakom, vojvodom Hadadezerove vojske.

¹⁷Pošto su to javili Davidu, on skupi sve Izraelce i, prešavši preko Jordana, primače se Aramejcima i svrsta se prema njima; kad se David svrstao prema Aramejcima u bojni red, oni zametnuše s njime boj. ¹⁸Ali Aramejci udariše u bijeg ispred Izraelaca i David im pobi sedam tisuća konja od bojnih kola i četrdeset tisuća pješaka; pogubio je i vojvodu Šofaka. ¹⁹Kad Hadadezerove sluge vidješe da ih je razbio Izrael, sklopiše mir s Davidom i počеше mu služiti. A Aramejci se više nisu usuđivali pomagati Amoncima.

20 Slijedeće godine, u doba kad kraljevi izlaze u rat, izvede Joab vojsku i poče pustošiti zemlju amonsku. Došavši, opsjeo je Rabu; David bijaše ostao u Jeruzalemu. Joab je osvojio Rabu i razorio je. ²Tada je David uzeo njihovu kralju s glave krunu i vidio da je teška jedan zlatni talenat, a na njoj je bilo drago kamenje. Stavili su je na glavu Davidu, koji je iz grada odnio vrlo velik plijen. ³Narod koji bijaše u gradu izvede van i stavi ga da radi pilama, gvozdenim pijucima i sjekirama. Tako je David učinio svim gradovima Amonovih sinova. Potom se vratio sa svim narodom u Jeruzalem.

⁴Poslije toga opet izbi rat s Filistejcima u Gezeru; tada je Hušanin Sibkaj pogubio Sipaja, koji je bio od Refaimovih potomaka; i bili su pokoreni.

⁵Uz to je nastao i rat s Filistejcima, u kojem je Jairov sin Elhanan pogubio Lahmija, brata

Golijata Gitejca, koji je imao kopljaču kao tkalačko vratilo. ⁶Potom opet izbi rat u Gatu, gdje je bio neki čovjek visoka rasta: imaše taj na svakoj ruci i nozi po šest prstiju, dakle dvadeset i četiri; i on bijaše Rafin potomak. ⁷Kad je počeo ružiti Izraela, ubi ga Jonatan, sin Davidova brata Šimeja. ⁸To su bili Rafini potomci u Gatu koji su izginuli od Davidove ruke i od ruke njegovih slugu.

Evangelje po Ivanu

III. DRUGI BLAGDAN U JERUZALEMU

III. DRUGI BLAGDAN U JERUZALEMU

Ozdravljenje uzetoga

5 Nakon toga bijaše židovski blagdan pa Isus uziđe u Jeruzalem. ²U Jeruzalemu se kod Ovčjih vrata nalazi kupalište koje se hebrejski zove Bethzatha, a ima pet trijemova. ³U njima je ležalo mnoštvo bolesnika - slijepih, hromih, uzetih:čekali su da izbije voda.. ⁴Anđeo bi Gospodnji, naime, silazio od vremena do vremena u ribnjak i pokrenuo vodu: tko bi prvi ušao pošto je voda izbila, ozdravio bi makar bolovao od bilo kakve bolesti.

⁵Bijaše ondje neki čovjek koji je trpio od svoje bolesti trideset i osam godina. ⁶Kad ga Isus opazi gdje leži i kada dozna da je već dugo u tome stanju, kaže mu: "Želiš li ozdraviti?" ⁷Odgovori mu bolesnik: "Gospodine, nikoga nemam tko bi me uronio u kupalište kad se voda uzbiba. Dok ja stignem, drugi već prije mene siđe." ⁸Kaže mu Isus: "Ustani, uzmi svoju postelju i hodi!" ⁹Čovjek odmah ozdravi, uzme svoju postelju i prohoda.

Toga dana bijaše subota. ¹⁰Židovi su stoga govorili ozdravljenomu: "Subota je! Ne smiješ nositi postelju svoju!" ¹¹On im odvrati: "Onaj koji me ozdravi reče mi: 'Uzmi svoju postelju i hodi!'" ¹²Upitaše ga dakle: "Tko je taj čovjek koji ti je rekao: 'Uzmi i hodi?'"

¹³No ozdravljenik nije znao tko je taj jer je Isus nestao u mnoštvu što se ondje nalazilo. ¹⁴Nakon toga nađe ga Isus u Hramu i reče mu: "Eto, ozdravio si! Više ne griješi da te što gore ne snađe!" ¹⁵Čovjek ode i javi Židovima da je Isus onaj koji ga je ozdravio. ¹⁶Zbog toga su Židovi počeli Isusa napadati što to radi subotom. ¹⁷Isus im odgovori: "Otac moj sve do sada radi pa i ja radim." ¹⁸Zbog toga su Židovi još više gledali da ga ubiju jer je ne samo kršio subotu nego i Boga nazivao Ocem svojim izjednačujući sebe s Bogom.

24. tjedan,
128. dan čitanja, utorak, 30. svibnja
2017.

1 Ljet 21-25
Iv 5,19-47

Prva knjiga Ljetopisa

I. DAVID I NJEGOVA RODOSLOVLJA

3. PRIPREME ZA GRADNJU HRAMA

Prebrojavanje naroda

21 Tada Satan ustade na Izraela i potače Davida da izbroji Izraelce. ²Kralj reče Joabu i narodnim knezovima: "Idite, izbrojte Izraelce od Beer Šebe pa do Dana, onda se vratite i kažite mi koliko ih je na broju." ³Joab reče: "Neka Jahve dade svome narodu još sto puta ovoliko koliko ga je sada! Nisu li, moj gospodaru kralju, svi oni sluge mome gospodaru? Zašto traži to moj gospodar? Zašto da bude na krivicu Izraelu?"

⁴Ali kraljeva riječ bijaše jača od Joabove. Tako je Joab otišao i počeo obilaziti sav Izrael, a onda se, najposlije, vrati u Jeruzalem. ⁵Joab dade Davidu popis naroda; Izraelaca bijaše milijun i sto tisuća ljudi vičnih maču, a Judejaca četiri stotine i sedamdeset tisuća vičnih maču. ⁶Ali nije pobrojio među njima ni Levijeva ni Benjaminova plemena, jer je Joabu bila odvratna kraljeva zapovijed.

Božja kazna i oprostjenje

⁷Bilo je to mrsko i u Božjim očima, pa Bog udari Izraela. ⁸David reče Bogu: "Veoma sam sagriješio što sam to učinio. Ali oprost krivicu svome sluzi jer sam vrlo ludo radio!" ⁹Jahve reče Davidovu vidiocu Gadu: ¹⁰"Idi i kaži Davidu: 'Ovako veli Jahve: Troje stavljam preda te; izaberi sebi jedno od toga da ti učinim!'"

¹¹Došavši k Davidu, Gad mu reče: "Ovako veli Jahve: 'Biraj sebi ¹²ili glad za tri godine, ili da tri mjeseca bježiš pred neprijateljima i mač tvojih neprijatelja da te stiže, ili da tri dana Jahvin mač i kuga bude na zemlji i Jahvin anđeo da ubija po svim izraelskim krajevima.' Sada promisli i gledaj što da odgovorim onome koji me poslao!"

¹³David reče Gadu: "Na velikoj sam mucu! Ah, neka padnem u Jahvine ruke, jer je veliko njegovo milosrđe, a u ljudske ruke da ne zapadnem!"

¹⁴Tako je Jahve poslao kugu na Izraela te pomrije sedamdeset tisuća Izraelaca. ¹⁵Bog je poslao anđela na Jeruzalem da ga istrebljuje; a

kad je počeo istrebljivati, pogledao je Jahve i sažalilo mu se zbog zla, pa je rekao anđelu zatorniku: "Dosta je sada, spusti ruku!"

Jahvin je anđeo stajao kraj gumna Jebusejca Ornana. ¹⁶David, podigavši oči, vidje Jahvina anđela kako stoji između zemlje i neba držeći u ruci isukan mač koji je podigao na Jeruzalem, i on pade ničice sa starješinama obučenim u kostrijet. ¹⁷David reče Bogu: "Nisam li ja zapovjedio da se izbroji narod? Ja sam, dakle, onaj koji sam sagriješio i grdno zlo načinio, a što učiniše te ovce? Jahve, Bože moj, neka tvoja ruka dođe na me i na moju obitelj, a ne na taj narod da ga pomori!"

Žrtvenik na Ornanovu gumnu

¹⁸Tada Jahvin anđeo reče Gadu da kaže Davidu neka uzide i neka podigne žrtvenik Jahvi na gumnu Jebusejca Ornana. ¹⁹David je otišao po riječi koju mu je Gad rekao u Jahvino ime. ²⁰A Ornan, okrenuvši se, opazi anđela, a njegova se četiri sina sakriše. Ornan je vrhao pšenicu. ²¹Uto dođe David do Ornana, a on, pogledavši i opazivši Davida, dođe s gumna i pokloni se Davidu licem do zemlje. ²²Tada David reče Ornanu: "Daj mi to gumno da sagradim na njemu žrtvenik Jahvi; za potpunu cijenu daj mi ga da bi prestao pomor u narodu!" ²³Ornan odgovori Davidu: "Neka ga uzme i neka čini moj gospodar kralj što je dobro u njegovim očima; evo, dajem ti goveda za paljenice, i mlatilice za drva, i pšenicu za prinosnicu; sve ti to poklanjam."

²⁴Kralj David reče Ornanu: "Ne, nego hoću da kupim u tebe i da platim, jer neću da prinosim Jahvi što je tvoje, da prinosim paljenice koje su mi poklonjene."

²⁵I David dade Ornanu za ono mjesto šest stotina zlatnih šekela na mjeru. ²⁶Tada sagradi ondje žrtvenik Jahvi i prinese paljenice i pričesnice; a kad je prizvao Jahvu, on ga usliša spustivši oganj s neba na žrtvenik za paljenice.

²⁷Jahve zapovjedi anđelu da vrati mač u korice. ²⁸U ono vrijeme, vidjevši da ga je Jahve uslišio na gumnu Jebusejca Ornana, David poče

Prva knjiga Ljetopisa

I. DAVID I NJEGOVA RODOSLOVLJA

prinositi žrtve ondje. ²⁹Jahvino prebivalište, koje je napravio Mojsije u pustinji, i žrtvenik za paljenice bio je u to vrijeme na uzvisini u Gibeonu. ³⁰David nije mogao ići k njemu da traži Boga jer ga je bio spopao strah od mača Jahvina anđela.

22 Zato David reče: "Ovo je Dom Jahve i ovo je žrtvenik za paljenice Izraelu!"

Neposredne pripreme za gradnju

²David zapovjedi da se skupe stranci koji su bili u izraelskoj zemlji i odredi klesare da propisno klešu kamenje za gradnju Doma Božjeg. ³David je pripremio mnogo željeza za čavle na vratnim krilima i za kvačice; i bez mjere mnogo tuča. ⁴Mnogo cedrovine, jer su Sidonci i Tirci dovozili mnogo cedrovih drva Davidu. ⁵Jer David mišljaše: "Moj je sin Salomon mlad i nježan, a Dom koji treba graditi Jahvi mora biti veličanstven, na slavu i čast po svim zemljama. Hajde da mu sve pripravim." I David je pripremio mnogo toga prije svoje smrti. ⁶Potom dozva sina Salomona i zapovjedi mu da sagradi Dom Jahvi, Bogu Izraelovu.

⁷Još David reče Salomonu: "Sine! Bio sam nakanio u srcu da sagradim Dom imenu Jahve, svoga Boga. ⁸Ali mi je došla Jahvina riječ: 'Mnogo si krvi prolio i velike si ratove vodio; nećeš ti graditi Doma mome imenu jer si mnogo krvi prolio na zemlju preda mnom. ⁹Gle, rodit će ti se sin; on će biti miroljubac i dat ću mu mir od svih njegovih neprijatelja odasvud unaokolo; ime će mu biti Salomon. Mir i pokoj dat ću Izraelu za njegova vremena. ¹⁰On će sagraditi Dom mome imenu, on će mi biti sin, a ja ću njemu biti otac i utvrdit ću njegovo kraljevsko prijestolje nad Izraelom zauvijek.' ¹¹Sada, moj sine, neka bude Jahve s tobom da izvršiš i sagradiš Dom Jahve, svoga Boga, kao što je rekao za te. ¹²Samo neka ti Jahve poda razum i mudrost kad te postavi nad Izraelom zato da se držiš Zakona Jahve, svoga Boga! ¹³Bit ćeš sretan budeš li brižno vršio uredbe i zakone koje je Jahve preko Mojsija dao Izraelu. Budi junak i

hrabar, ne boj se i ne plaši se! ¹⁴Ja sam, evo, svojim trudom pripremio za Dom Jahvin sto tisuća zlatnih talenata i milijun srebrnih talenata, a tuča i željeza bez mjere, jer ga je tako mnogo. Pripremio sam i drva i kamenja, a i ti dodaj nešto k tomu. ¹⁵Imaš mnogo valjanih radnika, klesara, zidara, tesara i svakovrsnih vještaka u svakom umijeću; ¹⁶zlatu, srebru, tuču i željezu nema mjere; idi, dakle, i gradi, i neka Jahve bude s tobom!"

¹⁷Tada David zapovjedi svim izraelskim knezovima da pomažu njegovu sinu Salomonu: ¹⁸"Nije li s vama Jahve, Bog vaš, koji vam je dao mir odasvud unaokolo jer je predao u moje ruke stanovnike ove zemlje i zemlja je pokorena pred Jahvom i pred njegovim narodom. ¹⁹Sada, dakle, pregnite svojim srcem i svojom dušom da tražite Jahvu, svoga Boga; idite i gradite Svetište Bogu Jahvi, unesite Kovčeg saveza Jahvina i Božje sveto posuđe u Dom koji će se sagraditi Jahvinu imenu!"

Rodovi i službe levita

23 Ostarjevši i nauživši se dana, postavi David svoga sina Salomona kraljem nad Izraelom. ²Potom skupi sve izraelske knezove, svećenike i levite.

³On izbroji levite od trideset godina naviše, i bilo ih je po muškim glavama trideset i osam tisuća. ⁴Između njih bilo je dvadeset i četiri tisuće onih koji su upravljali poslom oko Jahvina Doma, a šest tisuća nadzornika i sudaca, ⁵četiri tisuće vratara i četiri tisuće onih koji su hvalili Jahvu uz glazbala što ih je napravio za hvalu. ⁶David ih razdijeli na redove po Levijevim sinovima: Geršonu, Kehatu i Merariju.

⁷Od Geršonova su koljena bili: Ladan i Šimej. ⁸Ladanovi sinovi: poglavari Jehiel, Zetam i Joel, njih trojica. ⁹Šimejevi sinovi: Šelomit, Haziel i Haram, njih trojica; to su poglavari Ladanovih obitelji. ¹⁰Šimejevi sinovi: Jahat, Zina, Jeuš i Berija. Ta su četvorica Šimejevi sinovi. ¹¹Jahat je bio poglavar, a drugi Ziza; a Jeuš i Berija nisu imali mnogo djece, zato su se brojili u jednu obitelj, u jedan razred.

Prva knjiga Ljetopisa

I. DAVID I NJEGOVA RODOSLOVLJA

¹²Kehatovi sinovi: Amram, Jishar, Hebron i Uziel, četvorica. ¹³Amramovi sinovi: Aron i Mojsije. Aron je bio određen da posvećuje Svetinju nad svetinjama; on i njegovi sinovi dovijeka da kade pred Jahvom, da mu služe i da blagoslivljaju u njegovo ime dovijeka. ¹⁴Mojsije je bio Božji čovjek. Njegovi se sinovi broje u Levijevo pleme. ¹⁵Mojsijevi su sinovi Geršom i Eliezer. ¹⁶Geršomovi sinovi: poglavar Šebuel. ¹⁷Eliezerovi su sinovi bili: poglavar Rehabja. Eliezer nije imao drugih sinova, nego su se Rehabjini sinovi vrlo namnožili. ¹⁸Jisharovi sinovi: poglavar Šelomit. ¹⁹Hebronovi sinovi: poglavar Jerija, drugi Amarja, treći Jahaziel, četvrti Jekamam. ²⁰Uzielovi sinovi: poglavar Mika, drugi Ješija.

²¹Merarijevi sinovi: Mahli i Muši. Mahlijevi sinovi: Eleazar i Kiš. ²²Eleazar je umro nemajući sinova, nego samo kćeri, koje su sebi uzeli za žene njihovi rođaci, Kiševi sinovi. ²³Mušijevi sinovi: Mahli, Eder i Jerimot, trojica.

²⁴To su bili Levijevi sinovi po obiteljima, poglavari porodica, koji su bili popisani poimence; oni su radili posao za službu Jahvina Doma u dobi od dvadeset godina naviše.

²⁵David je rekao: "Jahve, Izraelov Bog, dao je mir svojem narodu i živjet će u Jeruzalemu zauvijek. ²⁶Zato ni leviti neće više nositi Prebivališta ni svakovrsnog pribora za njegovu službu." ²⁷Po posljednjim Davidovim riječima, bili su izbrojeni Levijevi sinovi od dvadeset godina naviše. ²⁸Bili su određeni da budu kraj Aronovih sinova u službi u Jahvinu Domu, u predvorjima i u dvoranama, da čiste sve svete stvari, da rade u službi oko Jahvina Doma, ²⁹Oko prinesenih hljebova, oko sitnog brašna za prinos, oko beskvasnih kolača pripremljenih na tavi i u ulju zamiješenih i oko mjera za sadržaj i dužinu; ³⁰da pristupaju svakoga jutra, da slave i hvale Jahvu; tako i večerom. ³¹A kad se god prinose paljenice Jahvi, subotom, za mlađaka i na blagdane, da dolaze prema svom broju, po svom redu, svagdje pred Jahvu. ³²I da vrše što treba vršiti u Šatoru sastanka, službu u Svetišću i službu za svoju braću, Aronove sinove, u službi oko Jahvina Doma.

Svećenički redovi

24 Aronovi su sinovi imali svoje redove. Sinovi Aronovi bili su: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar. ²Ali su Nadab i Abihu umrli prije oca i nisu imali djece; zato su svećeničku službu vršili Eleazar i Itamar. ³David je razdijelio na redove njih i Sadoka, od Eleazarovih sinova, i Ahimeleka, od Itamarovih sinova, po njihovu redu u njihovoj službi. ⁴Ali se u Eleazarovih sinova našlo više muških poglavara nego u Itamarovih sinova, pa kad ih podijeliše, od Eleazarovih je sinova bilo šesnaest porodičnih poglavara, a od Itamarovih sinova samo osam porodičnih poglavara. ⁵Zato su ih razdijelili ždrebovima, jedne i druge, jer su posvećeni knezovi i Božji knezovi bili i od Eleazarovih sinova i od Itamarovih sinova. ⁶Popisao ih je Netanelov sin Šemaja, pisar od Levijeva plemena, pred kraljem, knezovima, svećenikom Sadokom, Ebjatarovim sinom Ahimelekom, pred poglavarima porodica među svećenicima i levitima, uzevši po jednu porodicu za Eleazara, a po jednu opet za Itamara.

⁷Prvi je ždrijeb pao na Jojariba, drugi na Jedaju, ⁸treći na Harima, četvrti na Seorima, ⁹peti na Malkiju, šesti na Mijamina, ¹⁰sedmi na Hakosa, osmi na Abiju, ¹¹deveti na Ješuu, deseti na Šekaniju, ¹²jedanaesti na Elijašiba, dvanaesti na Jakima, ¹³trinaesti na Hupu, četrnaesti na Ješebaba, ¹⁴petnaesti na Bilgu, šesnaesti na Imera, ¹⁵sedamnaesti na Hezira, osamnaesti na Hapisesa, ¹⁶devetnaesti na Petahju, dvadeseti na Ezekielu, ¹⁷dvadeset i prvi na Jakina, dvadeset i drugi na Gamula, ¹⁸dvadeset i treći na Delaju, dvadeset i četvrti na Maazju.

¹⁹To je njihov red u službi kojim treba da idu u Jahvin Dom, po svom pravilu, primljenu od oca im Arona, kako mu je zapovjedio Jahve, Bog Izraelov.

²⁰Od ostalih Levijevih sinova bio je od Amramovih sinova Šubael; od Šubaelovih sinova Jehdeja; ²¹od Rehabje, od Rehabjinih sinova poglavar Jišija; ²²od Jisharovaca Šelomot; od Šelomotovih sinova Jahat. ²³Od

Prva knjiga Ljetopisa

I. DAVID I NJEGOVA RODOSLOVLJA

Jerijjinih sinova: drugi Amarja, treći Jahaziel, četvrti Jekaman. ²⁴Od sinova Uzielovih Mika; od Mikinih sinova Šamir; ²⁵Mikin brat Jišija; od Jišijinih sinova Zaharija; ²⁶Merarijevi sinovi: Mahli i Muši; sinovi Jaazije, njegova sina. ²⁷Merarijevi sinovi po Jaaziji, njegovu sinu: Šoham, Zakur i Ibri; ²⁸po Mahliju Eleazar, koji nije imao djece; ²⁹po Kišu, Kišovi sinovi, Jerahmeel. ³⁰Mušijevi sinovi: Mahli, Eder i Jerimot.

To su bili levitski sinovi po svojim porodicama. ³¹I oni su bacali ždrebove kao njihovi rođaci, Aronovi sinovi, pred kraljem Davidom, Sadokom, Ahimelekom i porodičnim poglavarima među svećenicima i levitima, i to jednako glavar obitelji kao i njegov najmlađi brat.

Pjevači

25 David je s vojničkim zapovjednicima izabrao za službu Asafove, Hemanove i Jedutunove sinove koji će zanosno pjevati hvalu uz citre, harfe i cimbale; između njih su bili izbrojeni ljudi za posao u svojoj službi: ²od Asafovih sinova: Zakur, Josip, Netanija i Asarela; Asafovi sinovi pod upravom Asafa, koji je zanosno pjevao hvalu po kraljevoj uredbi.

³Od Jedutuna: Jedutunovih šest sinova: Gedalija, Sori, Ješaja, Šimej, Hašabja i Matitja pod upravom svog oca Jedutuna koji je zanosno pjevao hvalu uz citru slaveći i hvaleći Jahvu.

⁴Od Hemana: Hemanovi sinovi: Bukija, Matanija, Uziel, Šebuel, Jerimot, Hananija, Hanani, Eliata, Gidalti, Romamti-Ezer, Jošbekaša, Maloti, Hotir, Mahaziot. ⁵Svi su oni bili sinovi kraljeva vidioca Hemana koji je objavljivao Božje stvari da uzvisi njegovu moć; a Bog je dao Hemanu četrnaest sinova i tri kćeri. ⁶Svi su oni pod vodstvom svoga oca Asafa te Jedutuna i Hemana pjevali u Jahvinu Domu uz cimbale, harfe i citre za službu u Božjem Domu, po kraljevoj uredbi. ⁷Bilo ih je, s njihovom braćom, uvježbanih u pjevanju Jahvinih pjesama, dvjesta osamdeset i osam, sve samih

vještaka. ⁸Bacili su ždrebove za svoju službenu dužnost, najmanji isto kao i najveći, učitelj kao i učenik. ⁹Prvi je ždrijeb pao na Asafovca Josipa, drugi na Gedaliju s njegovom braćom i sinovima, njih dvanaest, ¹⁰treći na Zakura s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; ¹¹četvrti na Jisrija s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; ¹²peti na Netaniju s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; ¹³šesti na Bukiju s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest, ¹⁴sedmi na Isarelu s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; ¹⁵osmi na Ješaja s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; ¹⁶deveti na Mataniju s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; ¹⁷deseti na Šimeja s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; ¹⁸jedanaesti na Azarela s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; ¹⁹dvanaesti na Hašabju s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; ²⁰trinaesti na Šubaela s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; ²¹četnaesti na Matitju s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; ²²petnaesti na Jeremota s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; ²³šesnaesti na Hananiju s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; ²⁴sedamnaesti na Jošbekaša s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; ²⁵osamnaesti na Hananija s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; ²⁶devetnaesti na Malotija s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; ²⁷dvadeseti na Elijatu s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; ²⁸dvadeset i prvi na Hotira s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; ²⁹dvadeset i drugi na Gidaltija s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; ³⁰dvadeset i treći na Mahaziota s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; ³¹dvadeset i četvrti na Romamti-Ezera s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest.

Evangelje po Ivanu

III. DRUGI BLAGDAN U JERUZALEMU

Besjeda o Sinovljevim djelima

- ¹⁹Isus nato odvrati:
"Zaista, zaista, kažem vam:
Sin ne može sam od sebe činiti ništa,
doli što vidi da čini Otac;
što on čini,
to jednako i Sin čini.
- ²⁰Jer Otac Ljubi Sina
i pokazuje mu sve što sam čini.
Pokazat će mu i veća djela od ovih
te ćete se čudom čuditi.
- ²¹Uistinu, kao što Otac uskrisuje mrtve
i oživljava
tako i Sin oživljava koje hoće.
- ²²Otac doista ne sudi nikomu:
sav je sud predao Sinu
- ²³da svi časte Sina
kao što časte Oca.
Tko ne časti Sina,
ne časti ni Oca koji ga posla."
- ²⁴"Zaista, zaista, kažem vam:
tko sluša moju riječ
i vjeruje onomu koji me posla,
ima život vječni
i ne dolazi na sud,
nego je prešao iz smrti u život.
- ²⁵Zaista, zaista, kažem vam:
dolazi čas - sada je! -
kad će mrtvi čuti glas Sina Božjega
i koji čuju, živjet će.
- ²⁶Doista, kao što Otac ima život u sebi
tako je i Sinu dao da ima život u sebi;
- ²⁷i ovlasti ga da sudi
jer je Sin Čovječji.
- ²⁸Ne čudite se tome
jer dolazi čas
kad će svi koji su u grobovima,
čuti njegov glas.
- ²⁹Izići će:
koji su dobro činili
- na uskrsnuće života,
a koji su radili zlo
- na uskrsnuće osude.
- ³⁰Ja sam od sebe ne mogu učiniti ništa:
kako čujem, sudim,
i sud je moj pravedan
jer ne tražim svoje volje,
nego volju onoga koji me posla."
- ³¹"Ako ja svjedočim sam za sebe,
svjedočanstvo moje nije istinito.
- ³²Drugi svjedoči za mene
i znam:
istinito je svjedočanstvo
kojim on svjedoči za mene.
- ³³Vi ste poslali k Ivanu
i on je posvjedočio za istinu.
- ³⁴Ja ne primam svjedočanstva od čovjeka,
već govorim to da se vi spasite.
- ³⁵On bijaše svjetiljka
što gori i svijetli,
a vi se htjedoste samo za čas
naslađivati njegovom svjetlosti.
- ³⁶Ali ja imam svjedočanstvo
veće od Ivanova:
djela koja mi je dao izvršiti Otac,
upravo ta djela koja činim,
svjedoče za mene
- da me poslao Otac.
- ³⁷Pa i Otac koji me posla
sam je svjedočio za mene.
Niti ste glasa njegova ikada čuli
niti ste lica njegova ikada vidjeli,
- ³⁸a ni riječ njegova ne prebiva u vama
jer ne vjerujete
onomu kojega on posla.
- ³⁹Vi istražujete Pisma
jer mislite po njima imati život vječni.
I ona svjedoče za mene,
- ⁴⁰a vi ipak nećete da dođete k meni
da život imate.
- ⁴¹Slave od ljudi ne tražim,
⁴²ali vas dobro upoznah:
ljubavi Božje nemate u sebi.
- ⁴³Ja sam došao u ime Oca svoga
i vi me ne primate.
Dođe li tko drugi u svoje ime,
njega ćete primiti.
- ⁴⁴Ta kako biste vi vjerovali
kad tražite slavu jedni od drugih,
a slave od Boga jedinoga ne tražite!
- ⁴⁵Ne mislite da ću vas ja tužiti Ocu.
Vaš je tužitelj Mojsije
u koga se uzdate.
- ⁴⁶Uistinu, kad biste vjerovali Mojsiju,
i meni biste vjerovali:
ta o meni je on pisao.
- ⁴⁷Ali ako njegovim pismima ne vjerujete,
kako da mojim riječima vjerujete?"

24. tjedan,
129. dan čitanja, srijeda, 31. svibnja
2017.

1 Ljet 26-29
Iv 6,1-21

Prva knjiga Ljetopisa

I. DAVID I NJEGOVA RODOSLOVLJA

Vratari

26 Vratarski su redovi bili: od Korahovaca: Korahov sin Mešelemja između Asafovih sinova; ^{2a} Mešelemjini sinovi: prvenac Zaharija, drugi Jediael, treći Zebadja, četvrti Jatniel; ³peti Elam, šesti Johanan, sedmi Elijoenaj.

⁴Sinovi Obed-Edomovi: prvenac Šemaja, drugi Jozabad, treći Joah, četvrti Sakar, a peti Netanel, ⁵šesti Amiel, sedmi Jisakar, osmi Peuletaj, jer ga je blagoslovio Bog, ^{6a} njegovu su se sinu Šemaji rodili sinovi koji su bili poglavari u porodici jer bijahu hrabri junaci. ⁷Šemajini su sinovi bili: Otni, Rafael, Obed, Elzabad sa svojom braćom, vrsnim ljudima, Elihu i Semakja. ⁸Svi su oni bili od Obed-Edomovih sinova, oni i njihovi sinovi i njihova braća, vrsni ljudi, sposobni za službu; bilo ih je šezdeset i dva od Obed-Edoma.

⁹Mešelemjinih sinova i braće, vrsnih ljudi, bilo je osamnaest. ¹⁰Hosini sinovi od Merarijevih sinova: poglavar Šimri, iako nije bio prvenac, njegov ga je otac postavio za poglavara; ¹¹drugi Hilkiya, treći Tebalija, četvrti Zaharija; Hosinih svih sinova i braće bilo je trinaest.

¹²Ovo su vratarski redovi. Glavari ovih junaka bili su, kao i njihova braća, čuvari u službi Jahvina Doma. ¹³Bacali su ždrebove, najmanji kao i najveći, po obiteljima za svaka pojedina vrata. ¹⁴Ždrijeb na istok pao je Šelemji; njegov sin Zaharija bio je mudar savjetnik. Kad su bacili ždrebove, dopao mu je ždrijeb na sjever, ¹⁵Obed-Edomu na jug; a njegovim sinovima na spremište; ¹⁶Šufimu i Hosi na zapad Šaleketskim vratima, na putu koji vodi k usponu; straža je bila do straže. ¹⁷S istoka šest levita, sa sjevera četiri na dan, s juga četiri na dan; a kod spremišta po dva. ¹⁸Na hramskoj prigradnji, sa zapada, četiri na usponu, dva kod prigradnje. ¹⁹To su vratarski redovi među Korahovim i Merarijevim sinovima.

Druge dužnosti levita

²⁰Leviti, njihova braća, bili su: Ahija nad

blagom Božjega Doma i nad blagom posvećenih stvari.

²¹Ladanovi sinovi, Geršonovci po Ladanu, poglavari obitelji Ladana Geršonovca, bili su Jehielovci. ²²Jehielovci Zetam i brat mu Joel bili su nadstojnici nad blagom Jahvina Doma.

²³Od Amramovaca, Jisharovaca, Hebronovaca i Uzielovaca bili su:

²⁴Šebuel, sin Mojsijeva sina Geršoma, nadstojnik nad blagom. ²⁵Njegova braća po Eliezeru: Rehabja, sin mu, njegov sin Izaija, njegov sin Joram, njegov sin Zikri, njegov sin Šelomit. ²⁶Taj je Šelomit sa svojom braćom bio odgovoran za sve blago od posvećenih stvari koje je posvetio kralj David s porodičnim poglavarima, s tisućnicima, stotnicima i vojnim zapovjednicima. ²⁷Posvetili su dio ratnog plijena da se bolje ojača Jahvin Dom. ²⁸Što je god bio posvetio vidjelac Samuel, Kišev sin Šaul, Nerov sin Abner i Sarvijin sin Joab, sve posvećeno, bilo je pod nadzorom Šelomita i njegove braće.

²⁹Jisharovci Kenanija i njegovi sinovi bili su nad svjetovnim poslovima kao nadzornici i suci u Izraelu.

³⁰Hebronovci Hašabja i njegova braća, tisuću i sedam stotina vrsnih ljudi, upravljali su Izraelom s ovu stranu Jordana na zapadu u svakom Jahvinu poslu i u kraljevskoj službi.

³¹Poglavar Hebronovaca bio je Jerija. Četrdesete godine Davidova kraljevanja potražili su obiteljska rodoslovlja Hebronovaca i našlo se među njima vrsnih ljudi u Gileadskom Jazeru. ³²Njegove braće, vrsnih ljudi, bilo je dvije tisuće i sedam stotina porodičnih poglavara; kralj David postavio ih je nad Rubenovim i Gadovim plemenom i nad polovinom Manaševova plemena za sve Božje poslove i za kraljevske poslove.

Vojničko i civilno uređenje

27 Izraelovi sinovi po svome broju. Poglavari porodica, tisućnici, stotnici i nadzornici služili su kralju u svakom poslu. U redovima su dolazili i odlazili od mjeseca do

Prva knjiga Ljetopisa

I. DAVID I NJEGOVA RODOSLOVLJA

mjeseca, u svim godišnjim mjesecima; svaki je red imao dvadeset i četiri tisuće ljudi.

²Nad prvim je redom, prvoga mjeseca, bio Zabdielov sin Jašobam. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće ljudi. ³Pripadao je Peresovim sinovima i bio zapovjednik svih vojvoda u vojsci prvoga mjeseca.

⁴Nad redom drugoga mjeseca bio je Ahošanin Dodaj, a predstojnik u njegovu redu bio je Mikelot. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće ljudi.

⁵Vojvoda treće vojske, trećega mjeseca, bio je sin svećenika Jojade, poglavar Benaja. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće. ⁶Taj je Benaja bio junak među trideseticom i nad trideseticom i u njegovu je redu bio sin mu Amizabad.

⁷Četvrti, četvrtoga mjeseca, bio je Joabov brat Asahel, a za njim sin mu Zebadja. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće.

⁸Peti, petoga mjeseca, bio je vojvoda Jizrahanin Šamhut. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće. ⁹Šesti, šestoga mjeseca, bio je Ikešov sin Ira, Tekoanac. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće. ¹⁰Sedmi, sedmoga mjeseca, bio je Pelonjanin Heles od Efrajimovih sinova. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće. ¹¹Osmi, osmoga mjeseca, bio je Hušaćanin Sibkaj, Zarhijevac. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće. ¹²Deveti, devetoga mjeseca, bio je Anatoćanin Abiezer, Benjaminovac. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće. ¹³Deseti, desetoga mjeseca, bio je Netofaćanin Mahraj, Zarhijevac. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće. ¹⁴Jedanaesti, jedanaestoga mjeseca, bio je Piratonjanin Benaja, Efrajimovac. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće. ¹⁵Dvanaesti, dvanaestoga mjeseca, bio je Netofaćanin Heldaj, Otnielovac. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće.

¹⁶Nad Izraelovim plemenima bili su knezovi: nad Rubenovim Zikrijevi sin knez Eliezer; nad Šimunovim Maakin sin Šefatja; ¹⁷nad Levijevim Kemuelov sin Hašabja; nad Aronovim Sadok;

¹⁸nad Judinim Elihu od Davidove braće; nad Jisakarovim Mihaelov sin Omri; ¹⁹nad Zebulunovim Obadjin sin Jišmaja; nad Naftalijevim Azrielov sin Jerimot. ²⁰Nad Efrajimovim sinovima Azazjin sin Hošea; nad polovinom Manašeova plemena Pedajin sin Joel, ²¹nad drugom polovinom Manašeova plemena u Gileadu Zaharijin sin Jido; nad Benjaminom Abnerov sin Jaasiel; ²²nad Danom Jerohamov sin Azarel. To su bili knezovi izraelskih plemena.

²³Ali David nije dao izbrojiti onih kojima bijaše dvadeset godina i manje, jer Jahve bijaše rekao da će umnožiti Izraelce kao nebeske zvijezde. ²⁴Sarvijin je sin Joab počeo vršiti popis, ali ga nije dovršio. Stoga je Srdžba došla na Izrael i zato taj broj nije bio primljen u brojčani izvještaj Ljetopisa kralja Davida.

²⁵Nadstojnik nad kraljevim blagom bio je Adielov sin Azmavet, a nadstojnik za blago u zemlji, u gradovima, selima i tvrđavama, bio je Uzijin sin Jonatan. ²⁶Nadstojnik nad poljskim radnicima koji su obrađivali zemlju bio je Kelubov sin Ezri. ²⁷Nadstojnik nad vinogradarima Ramaćanin Šimej. Nadstojnik nad vinogradskim klijetima bio je Šifmejca Zabdi. ²⁸Nadstojnik nad maslinama i dudovima što su po Šefeli bio je Gederac Hanan; nadstojnik nad skladištima ulja Joaš. ²⁹Nadstojnik nad govedima što su pasla u Šaronu bio je Šaronac Šitraj. Nadstojnik nad krupnom stokom u dolinama bio je Edlajev sin Šafat. ³⁰Nadstojnik nad devama Jišmaelac Obil. Nadstojnik nad magaricama Meronoćanin Jehdeja. ³¹Nadstojnik nad ovcama i kozama Hagrijac Jaziz. Svi su oni bili nadstojnici nad imanjem kralja Davida.

³²Savjetnik je bio Davidov stric Jonatan, mudar čovjek; bio je i književnik; a Hakmonijev sin Jehiel bio je s kraljevim sinovima. ³³Ahitofel je bio kraljev savjetnik, Arkijac Hušaj kraljev prijatelj. ³⁴Ahitofela su naslijedili Benajin sin Jojada i Ebjatar, kraljev je vojvoda bio Joab.

Prva knjiga Ljetopisa

I. DAVID I NJEGOVA RODOSLOVLJA

David poučava Salomona

28 David sakupi u Jeruzalem sve izraelske knezove, plemenske knezove i poglavare od redova koji su služili kralja, tisućnike, stotnike i nadstojnike nad svim imanjem i blagom kraljevim i blagom njegovih sinova, zajedno s dvoranima i junacima i svim hrabrim vojnicima. ²Ustavši na noge, kralj David reče:

"Čujte me, moja braćo i moj narode! Ja sam bio namislio u svom srcu da sagradim dom gdje bi počivao Kovčeg saveza Jahvina i da bude podnožje nogama našega Boga te sam pripremio što treba za gradnju. ³Ali mi je Bog rekao: 'Nećeš ti sagraditi Doma mome imenu jer si ratnik i proljevao si krv.'

⁴Jahve, Izraelov Bog, izabrao je mene od sveg moga roda da budem kralj nad Izraelom zauvijek; jer je Judu izabrao za kneza, a iz Judina doma dom moga oca; između sinova moga oca bilo mu je drago da mene postavi kraljem nad svim Izraelom. ⁵Tako je između mojih sinova, jer mi je mnogo sinova dao Jahve, izabrao moga sina Salomona da sjedi na prijestolju Jahvina kraljevstva nad Izraelom. ⁶I rekao mi je: 'Tvoj sin Salomon sagradit će meni Dom i moja predvorja; jer sam njega izabrao sebi za sina i ja ću mu biti otac. ⁷Utvrđit ću njegovo kraljevstvo zauvijek ako bude postojano vršio moje zapovijedi i moje zakone kao danas.'

⁸Sada, dakle, pred očima sveg Izraela, Jahvina zbora, i pred svojim Bogom, koji nas sluša, velim: držite i tražite sve zapovijedi Jahve, svoga Boga, da biste zadržali u posjedu ovu dobru zemlju i ostavili je u baštinu svojim sinovima nakon sebe dovijeka.

⁹A ti, sine moj Salomone, poznaj Boga, svoga oca, i služi mu čitavim srcem i spremnom dušom, jer Jahve ispituje sva srca i zna sve misli i namjere; ako ga budeš tražio, dat će ti se da ga nađeš; ako li ga ostaviš, odbacit će te zauvijek. ¹⁰Uvidi sada da te Jahve izabrao da gradiš Dom za Svetište, budi junak i radi!"

¹¹Tada David predade sinu Salomonu uzorak trijema, njegovih kuća, riznica, gornjih soba,

čelija i doma Pomirilišta; ¹²uzorak svega što bijaše smislio u duhu za predvorja Jahvina Doma, za sve sobe unaokolo, za riznicu Doma Božjega, za riznicu posvećenih stvari, ¹³za svećeničke i levitske redove, za svaki posao u službi oko Doma Jahvina: ¹⁴zlatu u šipkama, zlatu potrebno za sve zlatno posuđe ove ili one službe; srebro u šipkama potrebno za sve srebrno posuđe, za sve posuđe ove ili one službe; ¹⁵šipke za zlatne svijećnjake sa zlatnim svjetiljkama, prema težini svakoga svijećnjaka i njegovih svjetiljaka, i za srebrne svijećnjake prema težini svakoga svijećnjaka i njegovih svjetiljaka i prema namjeni svakog svijećnjaka; ¹⁶zlatu u šipkama za stolove na kojima će stajati prineseni hljebovi, za svaki stol; srebro za srebrne stolove, ¹⁷za viljuške i kotliće, za čaše od čista zlata, za zlatne pehare, zlatu u šipkama za svaki pehar; za srebrne pehare, srebro u šipkama za svaki pehar, ¹⁸za kadioni žrtvenik žeženoga zlata u šipkama; za uzorak od kola sa zlatnim kerubinima koji će raširenim krilima zaklanjati Jahvin Kovčeg. ¹⁹Sve to u skladu s onim što Jahve napisu vlastitom rukom da bi razjasnio cijelo djelo za koje on pribavi uzorak.

²⁰Tada David reče svome sinu Salomonu: "Budi junak, hrabar, i radi! Ne boj se i ne plaši se, jer će Jahve, Bog, moj Bog, biti s tobom! Neće te napustiti niti te ostaviti dok ne svršiš sav posao za službu oko Jahvina Doma. ²¹Evo svećeničkih i levitskih redova za svaku službu u Božjem Domu; imaš uza se za svaki posao svakovrsnih ljudi, spremnih i vještih svakoj službi, knezovi i sav narod pod tvojim su zapovjedništvom."

Prinosi

29 Kralj David reče svemu zboru: "Bog je izabrao moga sina Salomona, mlado i nježno momče, a ovo je velik posao, jer neće biti za čovjeka dvor nego za Boga Jahvu. ²Pripremio sam, koliko sam mogao, za Dom svoga Boga zlata za zlatne stvari i srebra za srebrne, tuča za tučane, željeza za željezne, drva za drvene; oniksova kamenja i dragulja za

Prva knjiga Ljetopisa

I. DAVID I NJEGOVA RODOSLOVLJA

ukivanje, dragulja za ukras i šarenih dragulja, svakojakoga dragog kamenja i izobila mramora. ³Iz ljubavi prema Bogu dajem još i svoga zlata i srebra za Dom svoga Boga, osim svega što sam pripremio za sveti Dom. ⁴Tri tisuće zlatnih talenata ofirskoga zlata i sedam tisuća talenata čistoga srebra da se oblože zidovi prostorija. ⁵Zlato za zlatne stvari, a srebro za srebrne i za svako djelo umjetničkih ruku. Bi li danas još tko htio dragovoljno što priložiti svojom rukom Jahvi?"

⁶Tada su dragovoljno priložili knezovi obitelji i knezovi izraelskih plemena, tisućnici, stotnici i nadstojnici nad kraljevskim poslovima. ⁷Dali su za službu u Božjem Domu zlata pet tisuća talenata i deset tisuća zlatnih darika, srebra deset tisuća talenata, tuča osamnaest tisuća talenata, željeza sto tisuća talenata. ⁸U koga se god našlo dragulja, svi su darivali u riznicu Jahvina Doma na ruke Jehiela Geršonovca. ⁹Narod se veselio što su dragovoljno prilagali, jer su prilagali iskrena srca Jahvi; i kralj David radovao se od srca.

¹⁰Potom David blagoslovi Jahvu pred svim zborom. I reče David: "Blagoslovljen da si, Jahve, Bože našeg oca Izraela, od vijeka do vijeka! ¹¹Tvoja je, Jahve, veličina, sila, slava, sjaj i veličanstvo, jer je tvoje sve što je na nebu i na zemlji; tvoje je, Jahve, kraljevstvo i ti si uzvišen povrh svega, Poglavar svega! ¹²Od tebe je bogatstvo i slava, ti vladaš nad svim, u tvojoj je ruci sila i moć, u tvojoj je vlasti da učiniš velikim i jakim sve. ¹³I slavimo te, Bože naš, i hvalimo tvoje dično ime. ¹⁴Tko sam ja i što je moj narod da bismo imali snage dovoljno prinijeti tebi dragovoljno? Od tebe je sve, i iz tvojih ruku primivši, dali smo tebi! ¹⁵Pridošlice smo pred tobom, naseljenici kao svi naši očevi; naši dani na zemlji prolaze kao sjena i nema nade. ¹⁶Jahve, Bože naš, sve ovo mnogo blago koje smo pripravili za gradnju Doma tebi, tvome svetom imenu, iz tvoje je ruke i sve je tvoje! ¹⁷Ali znam, o Bože moj, da ti iskušavaš srca i da ljubiš iskrenost; ja sam iskrena srca dragovoljno prinio sve ovo i s radošću sam gledao tvoj narod

koji je ovdje kako ti dragovoljno prinosi. ¹⁸Jahve, Bože naših otaca Abrahama, Izaka i Jakova, sačuvaj dovijeka u srcu svoga naroda tu misao i namjeru i upravi njegovo srce k sebi! ¹⁹A mome sinu Salomonu daj pošteno srce da bi se držao tvojih zapovijedi, tvojih odredaba i tvojih uredaba, da bi vršio sve i da bi sagradio dvor za koji sam sve spremio!"

Salomon stupa na prijestolje - Davidov kraj

²⁰Tada David reče svemu zboru: "Blagoslovite sada Jahvu, svoga Boga!" I sav je zbor blagoslovio Jahvu, Boga svojih otaca, i, pavši ničice, poklonio se Jahvi i kralju. ²¹Žrtvovali su Jahvi klanice i prinijeli Jahvi paljenice sutradan: tisuću junaca, tisuću ovnova, tisuću jaganjaca s njihovim ljevanicama, mnogo drugih žrtava za sav Izrael. ²²Jeli su i pili pred Jahvom onoga dana vrlo se radujući. Zakraljili su po drugi put Davidova sina Salomona i pomazali ga po Jahvinoj volji za kneza, a Sadoka za svećenika. ²³Tako je Salomon sjeo na Jahvino prijestolje da kraljuje namjesto svoga oca Davida. Bio je sretan i slušao ga je sav Izrael. ²⁴Svi su knezovi i junaci i svi sinovi kralja Davida pružili ruku kralju Salomonu i svečano mu obećali pokornost. ²⁵Jahve je vrlo uzvisio Salomona pred očima sveg Izraela i dao njegovu kraljevstvu veličanstvo kakvo nijedan kralj prije njega nije imao u Izraelu.

²⁶Tako je Jišajev sin David kraljevaio nad svim Izraelom. ²⁷Nad Izraelom je kraljevaio četrdeset godina; u Hebronu je kraljevaio sedam godina, u Jeruzalemu je kraljevaio trideset i tri godine. ²⁸Umro je u lijepoj starosti, nauživši se života, bogatstva i slave. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Salomon. ²⁹Djela kralja Davida, od prvog do posljednjeg, zapisana su u povijesti vidioca Samuela, u povijesti proroka Natana i u povijesti vidioca Gada, ³⁰sa svim njegovim kraljevanjem, njegovim junaštvom i događajima što prijeđoše preko njega i Izraela i svih drugih kraljevstava zemaljskih.

Evangelje po Ivanu

IV. PASHA KRUHA ŽIVOTA

IV. PASHA KRUHA ŽIVOTA

Isus hrani pet tisuća ljudi

6 Nakon toga ode Isus na drugu stranu Galilejskog, Tiberijadskog mora. ²Slijedilo ga silno mnoštvo jer su gledali znamenja što ih je činio na bolesnicima. ³A Isus uzide na goru i ondje sjedaše sa svojim učenicima. ⁴Bijaše blizu Pasha, židovski blagdan.

⁵Isus podigne oči i ugleda kako silan svijet dolazi k njemu pa upita Filipa: "Gdje da kupimo kruha da ovi blaguju?" ⁶To reče kušajući ga; jer znao je što će učiniti. ⁷Odgovori mu Filip: "Za dvjesta denara kruha ne bi bilo dosta da svaki nešto malo dobije." ⁸Kaže mu jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna Petra: ⁹"Ovdje je dječak koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice! Ali što je to za tolake?" ¹⁰Reče Isus: "Neka ljudi posjedaju!" A bilo je mnogo trave na tome mjestu.

Posjedaše dakle muškarci, njih oko pet tisuća. ¹¹Isus uze kruhove, izreče zahvalnicu pa razdijeli onima koji su posjedali. A tako i od ribica - koliko su god htjeli. ¹²A kad se nasitiše, reče svojim učenicima: "Skupite preostale ulomke da ništa ne propadne!" ¹³Skupili su dakle i napunili dvanaest košara ulomaka što od pet ječmenih kruhova pretekoše onima koji su blagovali.

¹⁴Kad su ljudi vidjeli znamenje što ga Isus učini, rekoše: "Ovo je uistinu Prorok koji ima doći na svijet!" ¹⁵Kad Isus spozna da kane doći, pograbit ga i zakraljiti, povuče se ponovno u goru, posve sam.

Isus hoda po moru

¹⁶Kad nastala večer, siđoše njegovi učenici k moru, ¹⁷uđoše u lađicu i krenuše na onu stranu mora, u Kafarnaum. Već se i smrklo, a Isusa još nikako k njima. ¹⁸More se uzburkalo od silnog vjetra što je zapuhao. ¹⁹Pošto su dakle isplovili oko dvadeset i pet do trideset stadija, ugledaju Isusa gdje ide po moru i približava se lađici. Prestraše se, ²⁰a on će njima: "Ja sam! Ne bojte se!" ²¹Htjedoše ga uzeti u lađicu, kadli se lađica odmah nađe na obali kamo su se zaputali.

24. tjedan,
130. dan čitanja, četvrtak, 1. lipnja
2017.

2 Ljet 1,1-6,20
Iv 6,22-40

Druga knjiga Ljetopisa

III. SALOMON I GRADNJA HRAMA

III. SALOMON I GRADNJA HRAMA

Salomon prima Mudrost

1 Salomon, sin Davidov, bio se učvrstio na prijestolju. Jahve, Bog njegov, bijaše s njim i uzvisi ga veoma. ²Salomon se tada obrati svem Izraelu, tisućnicima, satnicima, sucima, svim knezovima izraelskim, glavama obitelji, ³te se on i s njim sav Zbor popeše na uzvišicu koja bješe u Gibeonu, jer je ondje bio Šator sastanka što ga u pustinji podiže Mojsije, sluga Božji. ⁴David bijaše prenio Kovčeg Božji iz Kirjat Jearima do mjesta koje je sam pripravio za nj; jer je bio podigao Šator u Jeruzalemu. ⁵Tučani žrtvenik što ga napravi Besalel, sin Hurova sina Urija, bijaše ondje pred Prebivalištem Jahvinim, kamo dođoše Salomon i zbor da mu se obrate. ⁶Ondje se Salomon pred Jahvom pope na tučani žrtvenik, koji bješe tik do Šatora sastanka, i prinese na njemu tisuću paljenica.

⁷Iste se noći Bog ukaza Salomonu i reče mu: "Traži što da ti dadem." ⁸Salomon odgovori: "Veoma si naklon bio mome ocu Davidu i zakraljio si mene na njegovo mjesto. ⁹Bože Jahve, neka se ispuni sada obećanje što si ga dao mome ocu Davidu, jer si me zakraljio nad narodom kojega ima mnogo kao zemaljske prašine. ¹⁰Daj mi sada mudrost i znanje da uzmognem upravljati ovim narodom, jer tko će upravljati tolikim narodom kao što je ovaj tvoj!"

¹¹Bog reče Salomonu: "Budući da ti je to u srcu, a nisi iskao ni bogatstva, ni blaga, ni slave, ni smrti neprijatelja i jer nisi tražio duga života nego mudrosti i znanja kako bi upravljao mojim narodom nad kojim te zakraljih, ¹²dajem ti mudrost i znanje. Ali ti dajem i bogatstva, blaga i slave kakve nije imao nijedan kralj što bješe prije tebe i kakve neće imati ni oni koji dođu poslije tebe."

¹³Salomon s uzvišice u Gibeonu ode u Jeruzalem, podalje od Šatora sastanka, i kraljevaše nad Izraelom. ¹⁴Sakupi bojnih kola i konjanika: imao je tisuću četiri stotine kola i dvanaest tisuća konjanika i razmjesti ih po gradovima gdje mu bijahu kola i kod sebe u

Jeruzalemu. ¹⁵Salomon učini da srebra i zlata bude u Jeruzalemu izobila kao kamenja, a cedrova mnogo kao dudova u Šefeli. ¹⁶Konji Salomonovi bili su uvezeni iz Musrija i Koe; kraljevski dvorani kupovahu ih u Koi za srebro. ¹⁷Dovozila su se i prodavala jedna bojna kola iz Egipta po šest stotina srebrnih šekela, a konji po sto i pedeset; to bješe isto tako za sve hetitske i aramejske kraljeve koji su ih uvozili preko njih.

Prve pripreme - Hiram iz Tira

¹⁸Salomon naumi sagraditi Dom - jedan Imenu Jahvinu, a drugi sebi za kraljevski dvorac.

2 Odbroji sedamdeset tisuća nosača, osamdeset tisuća kamenolomaca u gori i tri tisuće i šest stotina poslovođa. ²Tada posla ovu poruku Hiramu, tirkomu kralju: "Kao što si mome ocu Davidu slao cedrovine da gradi dvor gdje će živjeti, tako učini i meni. ³Kanim podići Dom Imenu Jahve, svojega Boga, i posvetiti mu ga da se diže pred njim miomirisni kad, da se uvijek postavljaju kruhovi, da se prinose paljenice jutrom i večerom, subotom, na dane mlađaka i na blagdane Jahve, Boga našega; i tako da zauvijek ostane u Izraelu. ⁴Dom koji gradim bit će velik, jer je naš Bog najveći među svim bozima. ⁵Tâ tko bi imao dovoljno snage da njemu sazda Dom kad ga ni nebesa, ni nebesa nad nebesima ne mogu obuhvatiti? I tko sam ja da mu zidam Dom, osim zato da mu se kad diže pred lice? ⁶Pošalji mi čovjeka vična obradi zlata, srebra, tuča, željeza, grimiza, karmezina i ljubičastog baršuna, i vična umjetnosti rezbarstva: radit će s rukotvorcima kod mene u Judi i u Jeruzalemu, s onima što mi ih ostavi moj otac David. ⁷Pošalji mi iz Libanona cedrovine, čempresovine i sandalovine, jer znam da tvoje sluge umiju sjeći libanonska stabla. Moje će sluge raditi s tvojima. ⁸Morat će mi pripraviti mnogo drva, jer će kuća što je mislim graditi biti velika i veličanstvena. ⁹Drvosječama što će obarati stabla dajem

Druga knjiga Ljetopisa

III. SALOMON I GRADNJA HRAMA

dvadeset tisuća kora pšenice, dvadeset tisuća kora ječma, dvadeset tisuća bata vina i dvadeset tisuća bata ulja za izdržavanje tvojih slugu."

¹⁰Hiram, tirski kralj, odgovori pismom što ga posla Salomonu: "Zato što voli svoj narod, Jahve te zakraljio nad njim." ¹¹Dometnu još i ovo: "Neka je blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, koji je stvorio nebesa i zemlju. On je kralju Davidu dao mudra, pametna i umna sina koji će jedan dom graditi Jahvi, a drugi sebi da iz njega kraljuje. ¹²Stoga ti šaljem čovjeka mudra, vješta i razumna, Hurama Abija, ¹³sina jedne Danovke i oca Tirca. Umije obrađivati zlato, srebro, tuč, željezo, kamen, drvo, grimiz, ljubičasti baršun, bez i karmezin, umije rezbariti svakovrsne rezbarije i zamisliti svako djelo koje mu se povjeri. On će raditi s tvojim umjetnicima i umjetnicima moga gospodara Davida, tvoga oca. ¹⁴Neka, dakle, sada moj gospodar svojim slugama pošalje pšenice, ječma, ulja i vina kako je obećao. ¹⁵A mi ćemo nasjeći stabala s Libanona koliko ti god treba i dovest ćemo ti ih na splavima morem u Jafu, a ti ih prevezi gore u Jeruzalem."

Izvođenje radova

¹⁶Salomon pobroji sve strance koji se zatekoše u Izraelovoj zemlji poslije popisa što ga bijaše proveo njegov otac David i nađe ih sto pedeset tri tisuće i šest stotina. ¹⁷Od njih odredi sedamdeset tisuća nosača, osamdeset tisuća tesara u planini, tri tisuće i šest stotina ljudi da upravljaju radom naroda.

3 Salomon tada poče graditi Dom Jahvi u Jeruzalemu, na Morijskoj gori, ondje gdje je njegov otac David imao viđenje. To je mjesto koje je pripremio David, gumno Jebusejca Ornana. ²Salomon otpoče gradnju drugoga mjeseca četvrte godine svojega vladanja.

³Ovo su temelji koje je Salomon postavio za gradnju Doma Božjega: šezdeset lakata u duljinu - po staroj mjeri lakta - a u širinu

dvadeset lakata. ⁴Trijem, koji je bio pred Domom, imao je, po širini ovoga potonjega, u dužinu dvadeset lakata, a visok je bio sto i dvadeset lakata. Obložio ga je iznutra čistim zlatom. ⁵Veliku je dvoranu obložio čempresovinom, koju je prekrpio čistim zlatom i postavio palme i cvjetne vijence. ⁶Otpočeo je potom Dvoranu blistavim draguljima; zlato je bilo zlato parvajimsko. ⁷Prekrpio je njime Dvoranu: grede, pragove, zidove i vratna krila te izrezao kerubine po zidovima.

⁸Potom sazda dvoranu Svetinje nad svetinjama. Bila je, prema hramskoj širini, dvadeset lakata duga i dvadeset lakata široka i obloži je sa šest stotina talenata suhog zlata. ⁹Za čavle je dao na mjeru pedeset zlatnih šekela. I gornje je odaje obložio zlatom. ¹⁰U dvorani Svetinje nad svetinjama napravi dva kerubina, liveno djelo. I njih obloži zlatom. ¹¹Krila kerubina bila su dvadeset lakata duga: jedno krilo od pet lakata dodirivaše hramski zid, a drugo od pet lakata dotičaše krilo drugoga kerubina.

¹²Tako je i krilo drugoga kerubina, od pet lakata, dodirivalo hramski zid, a drugo mu se krilo, od pet lakata, spajalo s krilom drugoga kerubina. ¹³Raširena, krila kerubina imala su dvadeset lakata. Stajali su kerubini uspravno, lica okrenutih Dvorani.

¹⁴Napravi zastor od ljubičastog baršuna, od grimiza, karmezina i beza te na njemu izveze kerubine. ¹⁵Pred Dvoranom napravi dva stupa dugačka trideset i pet lakata, a glavice im na vrhu pet lakata. ¹⁶U Debiru on splete vijence te ih postavi navrh stupova i napravi sto mogranja koje postavi među vijence. ¹⁷Postavi stupove pred Hekal, jedan zdesna, drugi slijeva, te nazva Jakin onaj zdesna, a Boaz onaj slijeva.

4 Napravi tučani žrtvenik dugačak dvadeset lakata, širok dvadeset i visok deset. ²Tada od rastaljene kovine izli more koje je od ruba do ruba mjerilo deset lakata; bilo je okruglo uokolo, pet lakata visoko, a u opsegu, mjereno vrpcom, imalo je trideset lakata. ³Pod njim bijahu likovi volovski što ga opasivahu

Druga knjiga Ljetopisa

III. SALOMON I GRADNJA HRAMA

uokrug. Po deset ih je bilo na jednom laktu te okruživahu more uokolo; dva je reda bilo tih volova, salivenih s morem. ⁴More je počivalo na dvanaest volova; tri su gledala na sjever, tri na zapad, tri na jug, tri na istok: more je stajalo na njima i svi su stražnjim dijelom bili okrenuti unutra. ⁵Bilo je debelo pedalj, rub mu kao rub u čaše, kao cvijet, a moglo je primiti tri tisuće bata. ⁶Napravi deset umivaonika i postavi ih pet zdesna, pet slijeva da se u njima pere; u njima su prali što je trebalo za paljenice; more je bilo namijenjeno svećenicima da se umivaju u njemu. ⁷Napravi deset zlatnih svijećnjaka prema propisu i stavi ih u Hekal, pet s desne strane, pet s lijeve. ⁸Onda napravi deset stolova i postavi ih u Hekalu, pet zdesna, a pet slijeva. Napravi stotinu zlatnih kotlića. ⁹Onda načini trijem svećenički veliko dvorište s vratima koja prevuče tučem. ¹⁰More stavi s desne strane prema jugoistoku. ¹¹Huram načini lonce, lopate i kotliće. Dovrši sav posao što ga je obavljao kralju Salomonu za Dom Božji:

¹²dva stupa; dvije glavice što su bile navrh stupova; dva opleta da prekriju dvije glavice što bijahu navrh stupova; ¹³četiri stotine mogranja za oba opleta; dva reda mogranja za svaki oplet da prekriju dvije glavice navrh stupova; ¹⁴deset podnožja i deset umivaonika na podnožjima;

¹⁵jedno more i dvanaest volova pod njim;

¹⁶lonce, lopate, viljuške i sav pribor za njih napravi od tuča Huram Abi kralju Salomonu za Dom Jahvin. ¹⁷Kralj odredi da ih saliju u Jordanskoj ravnici, kod gaza Adame, između Sukota i Serede. ¹⁸Salomon napravi tako mnogo tih predmeta da se nije mogla izmjeriti težina tuča. ¹⁹Onda napravi sve predmete namijenjene Domu Božjemu: zlatni žrtvenik i stolove na kojima bjehu prineseni kruhovi, ²⁰Zlatne svijećnjake sa svjetiljkama od čistoga zlata što su se, po propisu, trebale paliti pred Debirom; ²¹cvjetove, svjetiljke i usekače od zlata; bilo je to čisto zlato; ²²nožice, kotliće, mašice i kadionice od čistoga zlata; ulaz u Dom, nutarnja vrata - Svetinje nad svetinjama - i vrata Doma - Hekala - bila su zlatna.

5 Tako bi priveden kraju posao što ga Salomon obavi za Dom Jahvin. Salomon unese sve svete darove oca svoga Davida - srebro, zlato i sve posuđe - i stavi ih u riznicu Božjega Doma.

Prijenos Kovčega

²Tada Salomon sazva u Jeruzalem sve Izraelove starješine, knezove plemenske i glavare obiteljske, da se prenese Kovčeg saveza Jahvina iz Davidova grada, to jest sa Siona. ³Svi se ljudi Izraelovi sabraše pred kraljem na blagdan što je u sedmom mjesecu. ⁴Kad se sastadoše sve Izraelove starješine, leviti ponesoše Kovčeg ⁵i Šator sastanka sa svim posvećenim priborom što bješe u Šatoru; svećenici ih i leviti prenesoše.

⁶Potom kralj Salomon i sva izraelska zajednica što se sabra k njemu žrtvovaše pred Kovčegom toliko ovaca i goveda da se ne mogahu ni prebrojiti ni procijeniti. ⁷Svećenici donesoše Kovčeg saveza Jahvina na njegovo mjesto, u Debir Doma, to jest u Svetinju nad svetinjama, pod krila kerubin-a. ⁸Kerubini su imali raširena krila nad mjestom gdje stajaše Kovčeg i zaklanjahu Kovčeg i njegove motke. ⁹Motke su bile tako dugačke da su im se krajevi vidjeli iz Svetišta nasuprot Debiru, ali se nisu vidjele izvana i ondje stoje do dana današnjega. ¹⁰U Kovčegu nije bilo ništa, osim dviju ploča koje metnu Mojsije na Horebu, gdje Jahve sklopi Savez s Izraelcima pošto iziđoše iz Egipta.

Bog ulazi u posjed Hrama

¹¹Svi svećenici izađoše iz Svetišta, jer su se svi nazočni svećenici posvetili bez obzira na redove. ¹²Svi levitski pjevači, Asaf, Heman, Jedutun sa sinovima i braćom, stajahu obučeni u bez, s cimbalima, harfama i citrama, istočno od žrtvenika, a s njima sto i dvadeset svećenika koji su trubili u trube. ¹³I dok su trubili i pjevali složno kao jedan i jednoglasno hvalili i slavili Jahvu, podižući glas uz trube, cimble i druga glazbala, hvaleći Jahvu "jer je dobar i jer je

Druga knjiga Ljetopisa

III. SALOMON I GRADNJA HRAMA

vječna njegova ljubav", oblak ispuni Dom Jahvin. ¹⁴Svećenici ne mogoše od oblaka nastaviti službe: slava Jahvina ispuni Božji dom!

6 Tada reče Salomon:
"Jahve odluči prebivati u tmastu oblaku,
²a ja ti sagradih uzvišen Dom
da u njemu prebivaš zauvijek."

Salomonova riječ puku

³I, okrenuvši se, kralj blagoslovi sav izraelski zbor, a sav je izraelski zbor stajao. ⁴Reče on:

"Neka je blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, koji svojom rukom ispuni obećanje što ga na svoja usta dade ocu mome Davidu, rekavši: ⁵'Od dana kad izvedoh svoj narod iz egipatske zemlje nisam izabrao grada ni iz kojeg Izraelova plemena da se u njemu sagradi Dom gdje bi prebivalo moje Ime, niti sam izabrao ikoga da vlada nad mojim narodom izraelskim. ⁶Ali sam izabrao Jeruzalem da u njemu obitava moje Ime i odabrao Davida da zapovijeda mojem narodu izraelskom.'

⁷Otac mi David naumi podići Dom Imenu Jahve, Boga Izraelova, ⁸ali mu Jahve reče: 'Naumio si podići Dom Imenu mojem, i dobro učini, ⁹ali nećeš ti podići toga Doma, nego tvoj sin koji izađe iz tvoga krila; on će podići Dom Imenu mojem.'

¹⁰Jahve ispuni obećanje svoje: naslijedio sam oca Davida i sjeo na prijestolje Izraelovo, kako obeća Jahve, podigao Dom Imenu Jahve, Boga Izraelova, ¹¹i namjestio Kovčeg u kojem je Savez što ga Jahve sklopi sa sinovima Izraelovim."

Salomonova molitva

¹²Tada Salomon stupi, u nazočnosti svega zbora Izraelova, pred žrtvenik Jahvin i raširi ruke. ¹³Salomon je, naime, bio napravio tučano podnožje, dugo pet lakata i široko pet lakata, a visoko tri lakta, i stavio ga nasred predvorja; stavši na nj, kleknuo je pred svim zborom Izraelovim i, raširivši ruke k nebu, ¹⁴rekao:

"Jahve, Bože Izraelov! Nijedan ti bog nije sličan ni na nebesima ni na zemlji, tebi koji držiš Savez i ljubav svojim slugama što kroče pred tobom sa svim svojim srcem. ¹⁵Sluzi svome Davidu, mojem ocu, ispunio si što si mu obećao. Što si obećao na svoja usta, ispunio si svojom rukom upravo danas. ¹⁶Jahve, Bože Izraelov, sada ispuni svome sluzi, ocu mome Davidu, što si mu obećao kad si rekao: 'Neće ti preda mnom nestati nasljednika koji bi sjedio na izraelskom prijestolju, samo ako tvoji sinovi budu čuvali svoje putove hodeći po mojem zakonu kako si ti hodio preda mnom.' ¹⁷Jahve, Bože Izraelov, neka se sada dakle ispuni obećanje koje si dao svome sluzi Davidu! ¹⁸Ali zar će Bog doista boraviti s ljudima na zemlji? Tâ nebesa ni nebesa nad nebesima ne mogu ga obuhvatiti, a kamoli ovaj Dom što sam ga sagradio! ¹⁹Pomno počuj molitvu i vapaj svoga sluge, Jahve, Bože moj, te usliši prošnju i molitvu što je tvoj sluga k tebi upućuje! ²⁰Neka tvoje oči obdan i obnoć budu otvorene nad ovim Domom, nad ovim mjestom za koje reče da ćeš u nj smjestiti svoje Ime. Usliši molitvu koju će sluga tvoj izmoliti na ovome mjestu."

Evandjelje po Ivanu

IV. PASHA KRUHA ŽIVOTA

Besjeda u Kafarnaumu: Isus kruh života

²²Sutradan mnoštvo, koje osta s onu stranu mora, zapazi da ondje bijaše samo jedna lađica i da Isus nije bio ušao zajedno sa svojim učenicima u lađicu, nego da oni odoše sami.

²³Iz Tiberijade pak stigoše druge lađice blizu onog mjesta gdje jedoše kruh pošto je Gospodin izrekao zahvalnicu. ²⁴Kada dakle mnoštvo vidje da ondje nema Isusa ni njegovih učenika, uđu u lađice i odu u Kafarnaum tražeći Isusa. ²⁵Kad ga nađoše s onu stranu mora, rekoše mu: "Učitelju, kad si ovamo došao?" ²⁶Isus im odgovori:

"Zaista, zaista, kažem vam:

tražite me,

ali ne stoga što vidjeste znamenja,
nego stoga što ste jeli od onih kruhova
i nasitili se.

²⁷Radite,

ali ne za hranu propadljivu,
nego za hranu koja ostaje za život vječni:
nju će vam dati Sin Čovječji
jer njega Otac - Bog - opečati."

²⁸Rekoše mu dakle: "Što nam je činiti da bismo radili djela Božja?" ²⁹Odgovori im Isus: "Djelo je Božje da vjerujete u onoga kojega je on poslao." ³⁰Rekoše mu onda: "Kakvo ti znamenje činiš da vidimo pa da ti vjerujemo? Koje je tvoje djelo?" ³¹Očevi naši blagovaše manu u pustinji, kao što je pisano: Nahrani ih kruhom nebeskim."

³²Reče im Isus:

"Zaista, zaista, kažem vam:

nije vam Mojsije dao kruh s neba,
nego Otac moj daje vam kruh s neba,
kruh istinski;

³³jer kruh je Božji

Onaj koji silazi s neba
i daje život svijetu."

³⁴Rekoše mu nato: "Gospodine, daj nam uvijek toga kruha." ³⁵Reče im Isus:

"Ja sam kruh života.

Tko dolazi k meni,

neće ogladnjeti;

tko vjeruje u mene,
neće ožednjati nikada.

³⁶No rekoh vam:

vidjeli ste me, a opet ne vjerujete.

³⁷Svi koje mi daje Otac

doći će k meni,
i onoga tko dođe k meni
neću izbaciti;

³⁸jer siđoh s neba

ne da vršim svoju volju,
nego volju onoga koji me posla.

³⁹A ovo je volja onoga koji me posla:

da nikoga od onih koje mi je dao
ne izgubim,

nego da ih uskrisim u posljednji dan.

⁴⁰Da, to je volja Oca mojega

da tko god vidi Sina

i vjeruje u njega,

ima život vječni

i ja da ga uskrisim u posljednji dan."

24. tjedan,
131. dan čitanja, petak, 2. lipnja
2017.

2 Ljet 6,21-8,31
Iv 6,41-71

Druga knjiga Ljetopisa

III. SALOMON I GRADNJA HRAMA

Molitva za narod

²¹I usliši molitvu sluge svoga i naroda svojega izraelskog koju bude upravljao prema ovome mjestu. Usliši s mjesta gdje prebivaš, s nebesa, usliši i oprosti!

²²Ako tko zgriješi protiv bližnjega i bude mu naređeno da se zakune i zakletva dođe pred tvoj žrtvenik u ovom Domu, ²³ti je čuj s neba, postupaj i sudi svojim slugama, osudi krivca okrećući njegova nedjela na njegovu glavu, a nevinu oslobodi postupajući s njime po nevinosti njegovoj.

²⁴Ako narod tvoj poraze neprijatelji jer se ogriješio o tebe, ali se ipak k tebi obrati i proslavi Ime tvoje i u ovom se Domu pomoli i zavapije k tebi, ²⁵onda ti čuj to s neba, oprosti grijehesvojem narodu izraelskom i dovedi ga natrag u zemlju koju si dao njima i njihovim očevima.

²⁶Ako se zatvori nebo i ne padne kiša jer su se ogriješili o tebe, pa ti se pomole na ovom mjestu i proslave Ime tvoje i obrate se od svojega grijeha kad ih ti poniziš, ²⁷tada čuj s neba i oprosti grijeh svojim slugama i svojem izraelskom narodu, pokazujući mu valjan put kojim će ići, i pusti kišu na zemlju koju si narodu svojem dao u baštinu.

²⁸Kad u zemlji zavlada glad, kuga, snijet i rđa, kad navale skakavci i gusjenice, kad neprijatelj ovoga naroda pritisne koja od njegovih vrata ili kad udari kakva druga nevolja ili boleština, ²⁹počuj svaku molitvu, svaki vapaj od kojega god čovjeka ili od cijeloga tvoga naroda izraelskog; ako svaki osjeti bol u srcu i raširi ruke k ovom Domu, ³⁰usliši im molitvu i vapaj njihov u nebu gdje boraviš i oprosti i daj svakomu po njegovim putovima, jer ti poznaješ srce njegovo; jer ti jedini prozireš srca ljudi ³¹da te se boje idući tvojim putovima dokle god žive na zemlji što je ti dade našim očevima.

³²Pa i tuđinca, koji nije od tvojega naroda izraelskog, nego je stigao iz daleke zemlje radi veličine tvoga Imena i radi tvoje snažne ruke i podignute mišice, ako dođe i pomoli se u ovom Domu, ³³usliši s neba, gdje prebivaš, usliši sve

vapaje njegove da bi svi zemaljski narodi upoznali Ime tvoje i bojali te se kao narod tvoj izraelski i da znaju da je tvoje Ime prizvano nad ovaj Dom koji sam sagradio.

³⁴Kad narod tvoj krene na neprijatelja putem kojim ga ti uputiš i pomoli se tebi, okrenut gradu što si ga izabrao i prema Domu koji sam podigao tvome Imenu, ³⁵usliši mu s neba molitvu i prošnju i učini mu pravdu.

³⁶Kad ti sagriješe, jer nema čovjeka koji ne griješi, a ti ih, rasrdi se na njih, predaš neprijateljima da ih zarobe i odvedu kao roblje u daleku ili blizu zemlju, ³⁷pa ako se pokaju srcem u zemlji u koju budu dovedeni te se obrate i počnu te moliti za milost u zemlji svojih osvajača govoreći: 'Zgriješili smo' ³⁸i tako se obrate tebi svim srcem i svom dušom u zemlji svoga ropstva u koju budu dovedeni kao roblje, i pomole se okrenuti k zemlji što je ti dade njihovim očevima i prema gradu koji si odabrao i prema Domu što sam ga podigao tvom Imenu, ³⁹usliši s neba, gdje prebivaš, njihovu molbu i njihove prošnje, učini im pravdu i oprosti svome narodu što ti je zgriješio.

Završetak molitve

⁴⁰Sada, Bože moj, neka tvoje oči budu otvorene i tvoje uši pažljive na molitve na ovom mjestu! ⁴¹Pa sada ustani, o Bože Jahve, pođi k svojem počivalištu, ti i Kovčeg tvoje snage; neka se obuku u spasenje tvoji svećenici, o Bože Jahve, i vjerni tvoji neka se raduju u sreći!

⁴²Bože Jahve, ne odvрати lica od svog pomazanika, spomeni se milost-i što ih dade sluzi svome Davidu!"

Posveta Hrama

7 Kad Salomon dovrši molitvu, spusti se oganj s neba i spali paljenicu i klanice i slava Jahvina ispuni Dom. ²Svećenici ne mogoše ući, jer slava Jahvina bješe ispunila Dom Jahvin. ³Svi sinovi Izraelovi, videći gdje se oganj sa slavom Jahvinom spustio na Dom, padoše ničice k zemlji do kamenog poda;

Druga knjiga Ljetopisa

III. SALOMON I GRADNJA HRAMA

pokloniv se, počeše slaviti Jahvu "jer je dobar i jer je vječna njegova ljubav". ⁴Potom kralj i čitav narod stadoše žrtvovati žrtve pred Jahvom. ⁵Kralj Salomon prinese za žrtvu dvadeset i dvije tisuće goveda, sto i dvadeset tisuća ovaca; i tako posvetiše Dom Jahvin i kralj i sav narod. ⁶Dok su svećenici stajali na dužnostima, leviti su na glazbalima za Jahvine pjesme, što ih učini kralj David, slavili Jahvu "jer je vječna njegova ljubav". Time je David preko njihovih ruku hvalio Jahvu. Pred njima su svećenici trubili u trube, dok su Izraelci stajali.

⁷Salomon je posvetio i sredinu predvorja koje je pred Jahvinim Domom, jer je ondje prinio paljenice i pretilinu od pričesnica, jer na tučani žrtvenik koji bijaše napravio Salomon nisu mogle stati paljenice ni prinosi ni pretilina. ⁸U to je doba Salomon svetkovao blagdan sedam dana i sav Izrael s njime, vrlo velik zbor, od Ulaza u Hamat pa do Egipatskoga potoka. ⁹A osmoga su dana svetkovali svečani zbor, jer su posvetu žrtveniku svetkovali sedam dana i blagdan sedam dana. ¹⁰Dvadeset trećega dana sedmoga mjeseca posla ljude k njihovim šatorima i odoše vesela i zadovoljna srca zbog dobra koje je Jahve učinio Davidu i Salomonu i svem narodu izraelskom.

Božji odgovor na Salomonovu molitvu

¹¹Tako je Salomon dovršio Dom Jahvin i kraljevski dvor i izveo sve što god bješe zasnovano da izvrši u Domu Jahvinu i u svojem dvoru. ¹²Potom se Jahve ukaza Salomonu noću i reče mu: "Uslišao sam tvoju molitvu i izabrao to mjesto da mi bude Dom žrtve. ¹³Ako zatvorim nebo da ne bude dažda, ili zapovjedim skakavcima da popasu zemlju, ili pustim kugu na svoj narod, ¹⁴i ponizi se moj narod na koji je prizvano Ime moje i pomoli se i potraži lice moje i okani se zlih putova, ja ću ga tada uslišati s neba i oprostiti mu grijeh i izliječit ću mu zemlju. ¹⁵Moje će oči biti otvorene i moje uši pažljive na molitvu s ovoga mjesta. ¹⁶Sada sam, dakle, izabrao i posvetio ovaj Dom da ovdje bude Ime moje zauvijek i ovdje će sve dane biti moje oči i

moje srce. ¹⁷A ti, budeš li išao preda mnom kako ti je išao otac David, vršeći sve što sam ti zapovjedio i držeći se mojih uredaba i zakona, ¹⁸uzdržat ću tvoje kraljevsko prijestolje kako sam obećao tvome ocu Davidu govoreći: 'Neće ti ponestati nasljednika koji bi vladao u Izraelu.' ¹⁹Ali ako me ostavite i napustite uredbe i zapovijedi koje sam vam dao te otidete i počnete služiti tuđim bogovima i klanjati im se, ²⁰istjerat ću Izraelce iz svoje zemlje koju sam im dao i odbacit ću od sebe ovaj Dom koji sam posvetio svojem Imenu i učinit ću od njega priču i sramotu među svim narodima. ²¹Tko god prođe mimo ovaj Dom koji bijaše preslavan zaprepastit će se od užasa i pitati: 'Zašto je Jahve tako učinio s ovom zemljom i s ovim Domom?' ²²I odgovorit će mu se: 'Ostavili su Jahvu, Boga svojih otaca, koji ih je izveo iz Egipta, i okrenuli se tuđinskim bogovima, i klanjali im se, i služili im, i zato je Jahve pustio na njih sve ovo zlo.'"

Završetak gradnje

8 A kad je prošlo dvadeset godina, za koliko je vremena Salomon podigao Jahvin Dom i svoj dvor, ²posagradio je Salomon gradove, koje je dao Salomonu Hiram, i naselio ondje Izraelove sinove. ³Potom otiđe Salomon na Sopski Hamat i osvoji ga. ⁴Sagradi Tadmor u pustinji i svakojaka mjesta za skladišta u Hamatu. ⁵Sagradi i Gornji Bet Horon i Donji Bet Horon, tvrde gradove sa zidovima, vratima i prijevornicama; ⁶i Baalat, i sve gradove u kojima je imao skladišta, sve gradove za bojna kola i gradove za konjanike i što je god Salomon zaželio da gradi u Jeruzalemu i na Libanonu i po svoj zemlji svojega kraljevstva.

⁷Svim preostalim Hetitima, Amorejcima, Perizanima, Hivijcima i Jebusejcima, koji nisu bili Izraelci, ⁸sinovima njihovim koji ostadoše iza njih u zemlji i koje Izraelci nisu zatrli - Salomon nametnu tlaku do današnjega dana. ⁹Sinove Izraelove nije Salomon pretvarao u robove za posao, nego su bili vojnici, zapovjednici njegovih štitonoša i zapovjednici bojnih kola i

Druga knjiga Ljetopisa

III. SALOMON I GRADNJA HRAMA

konjice. ¹⁰Bili su poglavari nad upravnicima, kojih je kralj Salomon imao dvjesta i pedeset, i upravljali su narodom.

¹¹Salomon preseli i faraonovu kćer iz Davidova grada u kuću koju joj bijaše sagradio, jer je mislio: "Neće moja žena živjeti u dvoru izraelskoga kralja Davida, jer je svet otkako je u nj došao Kovčeg Jahvin."

¹²Tada Salomon poče prinostiti paljenice Jahvi na Jahvinu žrtveniku što ga bijaše sagradio pred trijemom, ¹³i to koliko je trebalo iz dana u dan da prinese po Mojsijevoj zapovijedi, u subote, i na mlađake, i na blagdane tri puta u godini, na Blagdan beskvasnih kruhova, i na Blagdan sedmica, i na Blagdan sjenica. ¹⁴Postavio je, po uredbi oca Davida, svećeničke redove po njihovoj službi i levitske po njihovim dužnostima da pjevaju hvale i da služe pred svećenicima, koliko treba iz dana u dan, i vratare po njihovim redovima na svakim vratima, jer je takva bila zapovijed Božjega čovjeka Davida. ¹⁵Nisu odstupili od kraljeve zapovijedi za svećenike i levite ni u čemu, ni za riznice. ¹⁶Tako se svršio sav Salomonov posao od dana kad je bio zasnovan Dom Jahvin pa dokle ga god nije dovršio. Tako bijaše dovršen Dom Jahvin.

Salomonova slava

¹⁷Tada je Salomon otišao u Esjon-Geber i u Elat na morskoj obali u zemlji edomskoj. ¹⁸A Hiram mu je poslao po slugama lađe i mornare vične moru te su otišli sa Salomonovim slugama u Ofir; uzeše odande četiri stotine i pedeset talenata zlata i donesoše ih kralju Salomonu.

⁹ Uto kraljica od Sabe ču glas o Salomonu; hoteći iskušati Salomona zagonetkama, dođe u Jeruzalem s mnogobrojnom pratnjom i s devama koje su nosile miomirise, mnogo zlata i dragulja. Došavši k Salomonu, porazgovori se s njim o svemu što joj bijaše na srcu. ²Salomon joj odgovori na sva pitanja; nije bilo Salomonu sakriveno ništa da joj ne bi umio objasniti.

³Kad kraljica od Sabe vidje njegovu mudrost, dvor koji bijaše sagradio, ⁴jela na njegovu stolu, odaje njegove i dvorane, otmjenost njegove posluge i njihova odijela, i njegove peharnike i njihova odijela, i njegove paljenice koje je prinostio u Jahvinu domu, zastade joj dah. ⁵Tada reče kralju:

"Istina je bila što sam u svojoj zemlji čula o tebi i o tvojoj mudrosti. ⁶Ali nisam htjela vjerovati što se pripovijeda dokle god nisam došla i vidjela na svoje oči; i doista, ni pola mi nije bilo rečeno o tvojoj velikoj mudrosti; nadvisio si glas koji sam slušala. ⁷Blago tvojim ljudima i tvojim slugama koji stoje pred tobom i slušaju tvoju mudrost! ⁸Neka je blagoslovljen Jahve, tvoj Bog, komu si tako omilio da te postavio na svoje prijestolje da kraljuješ umjesto Jahve, svojega Boga, jer Bog tvoj ljubi Izraela da bi ga održao dovijeka; i zato je postavio tebe za kralja da činiš pravo i pravicu."

⁹Dala je tada kralju sto i dvadeset zlatnih talenata i mnogo miomirisa i dragulja. Nikad više nije bilo takvih miomirisa kakve je kraljica od Sabe dala kralju Salomonu. ¹⁰Hiramove sluge, koje su sa Salomonovim slugama donosile zlata iz Ofira, dovezle su također sandalovine i dragulja.

¹¹Kralj je napravio i citre i harfe za pjevače: nikad se prije nisu vidjele takve stvari u zemlji judejskoj.

¹²Kralj Salomon dade kraljici od Sabe što je zaželjela i zatražila, izuzev ono što je sama donijela kralju. Potom ona krenu i sa slugama ode u svoju zemlju.

¹³Zlato što je dolazilo Salomonu svake godine bilo je teško šest stotina šezdeset i šest zlatnih talenata, ¹⁴osim onoga što je dolazilo od trgovaca i putujućih prodavača. I svi su arapski kraljevi i zemaljski upravitelji Salomonu donosili zlato i srebro. ¹⁵Kralj Salomon načini dvjesta štitova od kovanoga zlata; za svaki je štit upotrijebio šest stotina šekela kovanoga zlata; ¹⁶i načini trista štitića od kovanoga zlata; za svaki je štitić utrošio trista zlatnih šekela. Kralj ih je pohranio u kuću zvanu Libanonska šuma.

Druga knjiga Ljetopisa

III. SALOMON I GRADNJA HRAMA

¹⁷Kralj je napravio i veliko prijestolje od bjelokosti i obložio ga čistim zlatom. ¹⁸Priestolje je imalo šest stepenica i zlatno podnožje sastavljeno s prijestoljem, i ručice s obiju strana prijestolja, a kraj ručica stajala dva lava. ¹⁹Dvanaest je lavova stajalo s obiju strana onih šest stepenica. Takvo što nije bilo izrađeno ni u jednom kraljevstvu.

²⁰Sve posude iz kojih je pio kralj Salomon bijahu zlatne i sve posuđe u kući zvanoj Libanonska šuma bijaše od suhoga zlata; srebro se smatralo bezvrijednim u Salomonovo vrijeme. ²¹Kraljeve su lađe išle u Taršiš s Hiramovim slugama; svake treće godine vraćale su se i dolazile taršiške lađe donoseći zlato i srebro, slonovu kost, majmune i paune.

²²Tako je kralj Salomon natkrilio sve zemaljske kraljeve bogatstvom i mudročću. ²³Svi su zemaljski kraljevi željeli vidjeti Salomona i čuti mudrost koju mu je Bog ulio u srce. ²⁴Svatko mu je donosio dar, srebrno i zlatno posuđe, haljine, oružje i miomirise, konje i mazge, iz godine u godinu.

²⁵Salomon je imao četiri tisuće konjskih jasala i bojnih kola i dvanaest tisuća konjanika, koje je rasporedio po gradovima bojnih kola i kod kralja u Jeruzalemu.

²⁶Vladao je nad svim kraljevima od Rijeke do zemlje filistejske i do egipatske međe. ²⁷Kralj je učinio da u Jeruzalemu bude srebra kao kamenja, a cedrova kao divljih smokava što rastu u Judejskoj nizini. ²⁸Salomon je uvezio konje iz Musrija i iz svih zemalja.

Salomonova smrt

²⁹Ostala djela Salomonova, od prvih do posljednjih, zapisana su u povijesti proroka Natana, u proročkoj knjizi Šilonjanina Ahije i u proročkoj besjedi vidioca Adona o Nebatovu sinu Jeroboamu. ³⁰Salomon je vladao u Jeruzalemu nad svim Izraelom četrdeset godina. ³¹Potom je počnuo kod otaca i sahranili su ga u gradu oca mu Davida, a na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Roboam.

Evandjelje po Ivanu

IV. PASHA KRUHA ŽIVOTA

⁴¹Židovi nato mrmljahu protiv njega što jerekao: "Ja sam kruh koji je sišao s neba."

⁴²Govorahu: "Nije li to Isus, sin Josipov? Ne poznajemo li mu oca i majku? Kako sada govori: 'Sišao sam s neba?'"

⁴³Isus im odvrati:

"Ne mrmljajte među sobom!

⁴⁴Nitko ne može doći k meni ako ga ne povuče Otac koji me posla; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.

⁴⁵Pisano je u Prorocima:

Svi će biti učenici Božji.

Tko god čuje od Oca i pouči se, dolazi k meni.

⁴⁶Ne da bi tko vidio Oca, doli onaj koji je kod Boga; on je vidio Oca.

⁴⁷Zaista, zaista, kažem vam: tko vjeruje, ima život vječni.

⁴⁸Ja sam kruh života.

⁴⁹Očevi vaši jedoše u pustinji manu i pomriješe.

⁵⁰Ovo je kruh koji silazi s neba: da tko od njega jede, ne umre.

⁵¹Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijek. Kruh koji ću ja dati tijelo je moje - za život svijeta."

⁵²Židovi se nato među sobom prepirahu: "Kako nam ovaj može dati tijelo svoje za jelo?"

⁵³Reče im stoga Isus:

"Zaista, zaista, kažem vam: ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi!

⁵⁴Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.

⁵⁵Tijelo je moje jelo istinsko, krv je moja piće istinsko.

⁵⁶Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu.

⁵⁷Kao što je mene poslao živi Otac i ja živim po Ocu, tako i onaj koji mene blaguje živjet će po meni.

⁵⁸Ovo je kruh koji je s neba sišao, ne kao onaj koji jedoše očevi i pomriješe.

Tko jede ovaj kruh, živjet će uvijek."

⁵⁹To reče Isus naučavajući u sinagogi u Kafarnaumu. ⁶⁰Mnogi od njegovih učenika čuvši to rekoše: "Tvrda je to besjeda! Tko je može slušati?" ⁶¹A Isus znajući sam od sebe da njegovi učenici zbog toga mrmljaju, reče im: "Zar vas to sablažnjava? ⁶²A što ako vidite Sina Čovječjega kako uzlazi onamo gdje je prije bio?"

⁶³"Duh je onaj koji oživljuje, tijelo ne koristi ništa. Riječi koje sam vam govorio duh su i život su."

⁶⁴"A ipak, ima ih među vama koji ne vjeruju." Jer znao je Isus od početka koji su oni što ne vjeruju i tko je onaj koji će ga izdati. ⁶⁵I doda: "Zato sam vam i rekao da nitko ne može doći k meni ako mu nije dano od Oca."

⁶⁶Otada mnogi učenici odstupiše, više nisu išli s njime.

Petrova ispovijest

⁶⁷Reče stoga Isus dvanaestorici: "Da možda i vi ne kanite otići?" ⁶⁸Odgovori mu Šimun Petar: "Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga! ⁶⁹I mi vjerujemo i znamo: ti si Svetac Božji." ⁷⁰Odgovori im Isus: "Nisam li ja vas dvanaesticu izabrao? A ipak, jedan je od vas đavao." ⁷¹Govoraše to o Judi, sinu Šimuna Iškariotskoga, jednom od dvanaestorice, jer on ga je imao izdati.